

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka ve věci

žalobce: **nejvyšší státní zástupce**
sídlem Jezuitská 4, Brno

proti
žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava

za účasti: **FINE DECORATING a.s.**
sídlem Křenová 504/53, Brno
zastoupená Mgr. Romanem Klimusem, advokátem
sídlem Vídeňská 188/119d, Brno

o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 22.12.2010,
č.j. 13154-12/2010-ERU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se z důvodu shledání závažného veřejného zájmu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.12.2010, č.j. 13154-12/2010-ERU, kterým byla osobě zúčastněné na řízení udělena licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let, se vznikem oprávnění a termínem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni nabytí právní moci rozhodnutí, pro celkový instalovaný sluneční výkon 4,998 MW pro provozovnu fotovoltaické elektrárny Jeníkov (dále jen „FVE Jeníkov“), vymezenou na pozemcích p.č. 317/1 a p.č. 351/6 v katastrálním území Jeníkov u Duchcova.

I. Shrnutí žaloby

2. Žalobce odůvodňuje podání žaloby tím, že pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyly splněny podmínky stanovené zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění do 31.12.2010 (dále jen „energetický zákon“), a prováděcí vyhláškou k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška č. 426/2005 Sb.“).
3. Žalobce namítá, že podle smlouvy o dílo ze dne 22.9.2010, kterou osoba zúčastněná na řízení uzavřela se společností LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o., přechází vlastnictví k dílu na objednatele až úplným zaplacením díla. Osoba zúčastněná na řízení tedy neprokázala nabytí vlastnického práva k FVE Jeníkov, které bylo možné na základě smlouvy o dílo nabýt pouze zaplacením dohodnuté ceny, přičemž v této souvislosti žalobce poukazuje na to, že podle závazné nabídky společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s., ze dne 1.12.2010, bylo čerpání úvěru podmíněno předložením licence s vyznačenou doložkou právní moci v roce 2010, jakož i předložením kolaudačního souhlasu. Osoba zúčastněná na řízení dále nedoložila, ačkoliv k tomu byla žalovaným dne 25.11.2010 vyzvána, že by jí bylo energetické zařízení předáno k užívání.
4. Žalobce také poukazuje na to, že z článku 5.1 smlouvy o dílo vyplývá, že cena díla činila 393 925 600 Kč bez DPH. Z rozvahy a výkazu zisku a ztrát ke dni 31.12.2009 vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení nedisponovala finančními zdroji v rozsahu investičních nákladů. Objem finančních prostředků k realizaci projektu se podává až ze závazné nabídky společnosti UniCredit Bank Czech Republic, a.s. na poskytnutí úvěru do výše 290 000 000 Kč, zbývající část investic měla pocházet z vlastních zdrojů osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení tak podle žalobce neprokázala splnění finančních předpokladů ve smyslu § 8 odst. 5 písm. a) a § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb. Přes výzvu žalovaného nedoložila měsíční výpisy z bankovního účtu – toliko výpis ke dni 13. 12. 2010, z něhož vyplývá, že měla k uvedenému dni na účtu 15 852 850 Kč, nedoložila vyjádření banky či smlouvu o úvěru, či obdobného typu – toliko závaznou nabídku financování.

Nedoložila ani konečný rozpočet realizovaných investic potřebných pro uvedení zařízení do provozu.

5. Žalobce dále namítá, že zpráva o výchozí revizi se vztahuje toliko k „NN“ instalacím. VN instalace, jako např. transformátory, VN rozvaděč či VN přípojka, které zmiňuje popis provedení stavby, posouzeny nebyly a jejich bezpečnost nebyla doložena.
6. Ze zprávy o výchozí revizi dále vyplývá, že venkovní prostor je prostorem zvlášť nebezpečným. Mají-li venkovní prostory povahu prostoru zvlášť nebezpečného, pak se jedná ve smyslu přílohy č. 1 vyhlášky č. 73/2010 Sb., o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, jejich zařazení do tříd a skupin a o bližších podmínkách jejich bezpečnosti (dále jen „vyhláška č. 73/2010 Sb.“), o vyhrazené zařízení třídy I. skupiny B, jehož montáž je třeba oznámit organizaci státního odborného dozoru a k jehož uvedení do provozu je nutné stanovisko organizace státního odborného dozoru, resp. Technické inspekce. Nebylo-li předmětné stanovisko v řízení předloženo, nelze uzavřít, že byly splněny technické předpoklady ve smyslu 5 odst. 3 energetického zákona.
7. Žalobce dále poukazuje na to, že obsah zprávy o revizi nekoresponduje s obsahem ostatních listin. Zpráva o revizi zmiňuje panely o výkonu 190 Wp o celkovém počtu 26 304 kusů a celkovém instalovaném výkonu 4 997,76 kWp, ale ze smlouvy o dílo a popisu provedení stavby vyplývá, že měly být použity panely CEEG 230-60P o výkonu 230 Wp v počtu 21 680 kusů. Důvody těchto rozporů při absenci dalších listin, zejména protokolu o předání a převzetí díla, nejsou známy. Žalovaný je nijak neodstraňoval a neprovedl ani důkaz ohledáním ve smyslu § 54 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobce dále namítá, že žalovaný případné vady žádosti může odstraňovat pouze zákonem stanoveným postupem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č.j. 3 Ads 30/2007-168). Osoba zúčastněná na řízení se domáhala navýšení výkonu na celkových 5 MW, avšak dle přílohy k žádosti činil celkový instalovaný výkon 4,986 MW. Žalovaný, aniž by se tímto rozporem zabýval, udělil celkový instalovaný výkon 4,998 MW.
8. Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

9. Žalovaný nejprve uvedl, že s ohledem na systémová a personální opatření s podporou vlády a prezidenta ČR k zajištění revize licenčních spisů, jejichž součástí je i podání žaloby nejvyššího státního zástupce, ponechává posouzení důvodnosti žaloby zcela na úvaze soudu.
10. V průběhu řízení, po rozhodnutí Ústavního soudu v této věci nálezem ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17, žalovaný své procesní stanovisko doplnil tak, že i v případě zamítnutí žaloby je na soudu, aby posoudil, k jakému okamžiku byla předmětná výrobní elektřiny řádně nainstalována a zahájen její bezpečný provoz, protože jen od takového okamžiku mohl držitel licence legitimně očekávat a legálně přijímat výhody spojené s danou licencí, tj. podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů.

V posledním konečném návrhu pak žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu zamítl, neboť se nepodařilo zcela vyvrátit existenci dobré víry osoby zúčastněné na řízení ve správnost udělené licence.

III. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

11. Osoba zúčastněná na řízení argumentaci žalobce odmítá a zdůrazňuje, že pro systém financování byl zvolen model tzv. sponzorů vlastního kapitálu, pomocí ovládajících osob, což je u takových projektů typické; garantoval-li členský stát EU jistý legislativní rámec a pevnou výkupní cenu elektřiny a na základě toho byla realizována investice s legitimním očekáváním jasného a predikovatelného *cash flow*, pak takový podnikatelský záměr, zejména jeho míra jistoty a pravděpodobnosti, je druhově nejvyšší. Pak není nutné a je i zbytečné ve společnosti alokovat jiné finanční prostředky, než jaké budou v budoucnu generovány. FVE Jeníkov je nadto od počátku řádně provozována a úvěrová smlouva, kterou osoba zúčastněná na řízení dokládá, byla řádně plněna.
12. Osoba zúčastněná na řízení dále poukazuje na to, že splnila technické podmínky pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou ČEZ. V případě kladného stanoviska provozovatele distribuční sítě, mohl být zdroj paralelně provozován s distribuční sítí a je proto zjevné, že všechny technické předpoklady musely být naplněny. K namítaným rozporům ohledně použitých fotovoltaických panelů osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že smlouva o dílo byla uzavřena před budováním elektrárny a jde tedy o plánovaný stav. Naopak revizní zpráva zachycuje reálný stav, tedy to, co bylo skutečně postaveno. V žádném případě nedošlo k situaci, kdy by elektrárna nebyla dostavěna. Pokud jde o splnění technických předpokladů a pochybností vznesených ohledně revizní zprávy, osoba zúčastněná na řízení uvádí, že ve skutečnosti vzrostl počet fotovoltaických panelů podle smlouvy o dílo a reálně provedeného díla o 4 624 kusů, nicméně tím osoba zúčastněná na řízení neporušila zhoła nic. Fotovoltaické panely se na konci roku 2010, jako nedostatkové zboží, obchodovaly jako genericky určené věci, tzn., že se obchodovalo s wattpeaky, nikoli s konkrétními panely.
13. Pokud jde o užívací právo ke stavbě FVE Jeníkov, osoba zúčastněná na řízení uvádí, a to kontinuálně od počátku soudního řízení, že jejím užívacím titulem bylo svolení zhotovitele, tedy vlastníka věci společnosti LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s.r.o. (dále jen „LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT“) ve smyslu kontrahované výhrady vlastnického práva (viz čl. VIII. odst. 8.1 smlouvy o dílo), což dokládá čestným prohlášením zhotovitele a tehdejšího vlastníka. Nadto veškeré jednání, popsané soudem první instance v jeho předchozím zrušeném rozsudku (veřejnoprávní smlouva, jednání s bankou, uzavření úvěrové smlouvy, žádost o povolení zkušebního provozu, které si zajistila osoba zúčastněná na řízení sama) podporují tu skutečnost, že osoba zúčastněná na řízení jednala vždy se svolením vlastníka. V průběhu licenčního řízení navíc o užívacím právu osoby zúčastněné na řízení nevyvstala žádná pochybnost. Shodně postupoval LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT jako majoritní systémový integrátor v roce 2010 u více jak desítek dalších fotovoltaických

elektráren, které mají identickou adhezní smlouvu o dílo. Jejich licence by tedy touto logikou též měly být zrušeny.

14. Osoba zúčastněná na řízení dále uvádí, že se nedokáže relevantně vyjádřit k tomu, zda energetické zařízení bylo či nebylo, muselo či nemuselo být ke dni 18.11.2010 osázeno fotovoltaickými panely, neboť to neví. K této otázce jí LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT sdělil, že úmyslem revize je posoudit bezpečnost hotového a provedeného elektrozařízení, přičemž panely jsou samostatným elektrickým zařízením, které je samostatně certifikováno (viz označení CE) a revizní technik na žádné elektrárně panely nereviduje. Podstatou revize je kontrola rozvaděčů, elektrorozvodů a střídačů, případně VN části. Osoba zúčastněná na řízení zdůraznila, že FVE Jeníkov byla ke dni vydání licence kompletně dostavěna a nic na tom nemění skutečnost, že úpravy např. vstupní brány, oplocení, kamer či terénní úpravy se realizovaly později.
15. Osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že zrušení rozhodnutí o udělení licence by pro ni bylo naprostou ekonomickou katastrofou a akcentuje princip ochrany práv nabytých v dobré víře s tím, že po přípravných pracích, jednáním se zastupiteli obce Jeníkov, žádostmi o stanoviska dotčených orgánů, uzavřela dne 22.9.2010 smlouvu o dílo s LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT, a dále se již aktivně na realizaci nepodílela, a to ani co do zajištění revizních zpráv či zastupování v licenčním řízení. Osoba zúčastněná na řízení jednoznačně odmítá, že by se dopustila jakéhokoli podvodného jednání. FVE Jeníkov byla včas postavena a byla včas uvedena do zkušebního provozu. Osoba zúčastněná na řízení též akcentovala politický a mediální tlak, který doprovází soudní řízení.
16. Po rozhodnutí Ústavního soudu v této věci nálezem ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17, osoba zúčastněná na řízení akcentovala, že již uplynulo 10 let ode dne, kdy získala licenci na provoz FVE Jeníkov, s tím, že od roku 2022 má docházet ze strany státních orgánů ke kontrole návratnosti investic do fotovoltaických elektráren postavených v roce 2010, a osoba zúčastněná na řízení se důvodně domnívá, že nyní probíhající řízení ztratí jakékoli opodstatnění a stane se samoúčelným, neboť FVE Jeníkov již žádnou podporu inkasovat nebude.
17. Osoba zúčastněná na řízení k vyjádření žalovaného podanému po nález Ústavního soudu uvádí, že žalobce ani nikdy netvrdil, že by FVE Jeníkov byla dokončena až v kalendářním roce 2011, s tím, že protokol o prvním paralelním připojení je datován dnem 27.12.2010. Není tedy sporu o tom, že FVE Jeníkov byla řádně nainstalována a rovněž byl zahájen její bezpečný provoz v kalendářním roce 2010.
18. Pokud jde návrh žalobce uskutečněný po nález Ústavního soudu na opakované dokazování záznamy o podaném vysvětlení revizním technikem M. V., osoba zúčastněná na řízení s interpretací žalobce ohledně nepravdivosti a účelovosti tvrzení revizního technika policii nesouhlasí. Proto navrhuje k tomu jako důkaz svědeckou výpověď M. V., aby se k této otázce mohl vyjádřit a měl mít sám prostor se obhájit, protože osoba zúčastněná na řízení žádnou jeho obhajobu nevede. V této souvislosti osoba zúčastněná na řízení poukazuje na to, že pokud jde o žalobcem akcentovanou revizi transformátorů, ohledně nichž měl někdo činit na M. V. nátlak, tak

transformátory nejsou předmětem výchozí revize pro účely licenčního řízení. Osoba zúčastněná má na to, že revizní zpráva v této věci se nikterak neliší od revizní zprávy na FVE Tuchlovice.

19. Osoba zúčastněná na řízení důrazně odmítá konstrukci žalobce, že v roce 2010 věděla, že zprávu o výchozí revizi lze vydat až po ukončení prací a konfrontování skutečného stavu s projektovou dokumentací, a považuje ji za zlovolně účelnou. Této problematice se během několika let věnovaly mnohé znalecké posudky zpracované renomovanými vědeckými pracovišti a osoba zúčastněná na řízení se necítí povolána k tomu, aby k této otázce erudovaně argumentovala, neboť její poznatky se odvíjí pouze od poznatků v tomto soudním řízení.
20. K argumentům žalobce ohledně dobré víry a otázky „komu to prospívá“ osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že dokazování smlouvou o dílo uzavřenou s LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT jako zhotovitelem (a SKANSKOU jako subdodavatelem) vyplynulo, že nárok zhotovitele díla na jeho úhradu vzniká až dnem získání licence k provozování fotovoltaické elektrárny s výkupními cenami roku 2010, a pakliže by ji zhotovitel nezískal, tak nevznikne jeho nárok na úhradu ceny díla a logicky tedy ani povinnost osoby zúčastněné cokoli hradit. Pokud jde o návrh na dokazování projektovou dokumentací, kterou údajně zpracoval Ing. J. M., tak takovou dokumentaci si osoba zúčastněná na řízení nikdy neobjednala, nikdy nepřevzala a její vypracování nikdy neřídila, vždy chtěla pouze kompletní dílo tzv. na klíč, na což uzavřela smlouvu.
21. Osoba zúčastněná na řízení dále uvádí, že nesouhlasí s argumentací žalobce o podobnosti nyní posuzované věci s věcí „FVE Mozolov“ ani s argumentací týkající se řízení a rozhodnutí Městského úřadu Duchcov o žádosti o povolení zkušebního provozu. K návrhu žalobce dokazovat spisem stavebního úřadu osoba zúčastněná na řízení uvádí, že tento spis má žalobce mnoho let k dispozici, přičemž není zřejmé, proč jím navrhuje dokazovat až nyní. Pokud jde o výtky žalobce k obsahu rozhodnutí o povolení zkušebního provozu, tak pochybení či nedůslednost stavebního úřadu jsou žalobcem systematicky kladeny k tíži osoby zúčastněné na řízení, což je nepřijatelné. Osoba zúčastněná na řízení materiálně usilovala o získání správně-právního podkladu pro vydání licence, čili rozhodnutí stavebního úřadu o tzv. předčasném užívání stavby nebo zkušebním provozu.
22. Osoba zúčastněná s odkazem na rozsudky správních soudů ve věci „FVE Tuchlovice“ uzavírá, že ve skutkově obdobných věcech by měly správní soudy rozhodovat stejně. S ohledem na výše uvedené osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

23. Podle § 66 odst. 2 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), je žalobu oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

24. Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. může žalobu podle § 66 odst. 1 až 3 s.ř.s. oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci, od doručení rozhodnutí posledního účastníku, který proti němu mohl žalobu sám podat. Žaloba byla podána dne 15.10.2013, žalobou napadené rozhodnutí o licenci nabylo právní moci dne 23.12.2010; žaloba tedy byla podána včas.

IV.a Aktivní legitimace

25. Pokud jde o aktivní legitimaci a (další) podmínky řízení o žalobě, ty pokládá zdejší soud rovněž za splněné. Aktivní procesní legitimace podle § 66 odst. 2 s.ř.s. nevyžaduje „prostý“ („jakýkoli“) veřejný zájem, nýbrž „závažný“ veřejný zájem. Zdůrazněním kritéria závažnosti se vyčleňují užší kategorie potenciálních případů z širšího rámce dotčeného veřejného zájmu. Jak vyplývá z důvodové zprávy k s.ř.s., „...*může tu jít o případy nepřiliš časté, ale veřejností citlivě vnímané, například tam, kde nezákonné rozhodnutí bylo dosaženo úplatkem a není tu již jiná právní cesta, kterou by bylo možné takové rozhodnutí odstranit...*“ (důvodová zpráva k návrhu zákona ze dne 15. 4. 2002, sněmovní tisk č. 1080/0, digitální repozitář www.psp.cz). Smyslem této žaloby není chránit soukromý zájem, ale ani každý veřejný zájem, nýbrž musí být dána existence kvalifikované formy veřejného zájmu, kterou je závažný veřejný zájem. Aktivní procesní legitimace proto má místo v závažných případech, kdy bude skutečně s ohledem na závažný veřejný zájem žádoucí podání této žaloby, byť to samo o sobě ještě nepředznamenává její důvodnost a výsledek řízení o ní. Judikatura správních soudů přitom dospěla k závěru, že úvaha nejvyššího státního zástupce, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem, nepodléhá přezkumu správními soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007 ve věci sp. zn. 8 As 27/2006, publ. pod č. 1455/2008 Sb. NSS, je úvaha, zda je v konkrétní věci dán závažný veřejný zájem, vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována (shodně Šimíček, V., Potěšil, L. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. Nakladatelství Leges 2014, str. 574 a násl.).
26. Žalobce tedy bezpochyby v nyní posuzované věci k podání žaloby aktivně legitimován je, a to bez ohledu na charakter a obsah jednotlivých jím uplatněných žalobních bodů.

V.b Východiska přezkumu zdejšího soudu

27. Pokud jde v této souvislosti o obecné otázky řízení o žalobě ve veřejném zájmu, jejichž zodpovězení je pak určující konkrétně ve vztahu k nyní posuzované věci, pak zdejší soud, zčásti s ohledem na již uvedené, vychází z toho, že řízení o žalobě ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. neslouží k ochraně žádných konkrétních subjektivních veřejných práv, jako je tomu v případě řízení o žalobě ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s., kde soud zkoumá právě míru a povahu dotčení na subjektivních veřejných právech toho, kdo žalobu podává a kdo o sobě tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých

subjektivních veřejných právech. Institut zvláštní žaloby podle § 66 odst. 2 s.ř.s. byl zaveden k ochraně objektivního práva (zákonnosti), a to ve specifických případech, kdy to vyžaduje (závažný) veřejný zájem; tím je tento prostředek zcela mimořádným, což se nutně musí projevit při posuzování důvodnosti žalobních bodů, jež jsou v žalobě podle § 66 odst. 2 s.ř.s. uplatněny.

28. Smyslem soudního přezkumu na základě takto podané žaloby není a ani nemůže být realizace neohrazeného dozoru nad absolutní správností postupů a rozhodnutí správních orgánů, ani tu správní soud není od toho, aby se v tomto typu řízení metodicky vyjadřoval k tomu, jak má konkrétní správní orgán realizovat výkon státní správy (to je primárně otázkou pro moc výkonnou), ani aby se aktivně podílel na prosazování systémových opatření, byť by ohledně jejich nezbytnosti v rámci moci výkonné panovala shoda, či na všeobecné revizi licenčních řízení vedených žalovaným. Rozhodování o udělení licence představuje čistě vertikální vztah mezi žalovaným a osobou zúčastněnou na řízení, přitom rozhodoval-li žalovaný o veřejném subjektivním právu osoby zúčastněné na řízení získat licenci, pak především bylo na žalovaném, aby řízení proběhlo bez vad a aby žádnou vadou nebylo zatíženo ani rozhodnutí o udělení licence. Přestože v situaci, kdy žádosti o udělení licence bylo vyhověno, neexistoval prvek jakékoli vnější kontroly nad procesem rozhodování o udělení licence, a tedy ani nad jeho výsledkem (osoba zúčastněná na řízení ani žalovaný sám z povahy věci proces rozhodování ani výsledek neměl důvodu napadat), „otevření případu“ na samém konci tříleté lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. za situace, kdy v mezidobí především žalovaný nevyužil možnosti přezkumného řízení či obnovy řízení dané správním řádem a kdy již jsou právní vztahy navazující na udělení licence stabilizovány, představuje nepochybný zásah do právní jistoty osoby zúčastněné na řízení, jenž by se jistě umocnil především v případě zrušení rozhodnutí o udělení licence. Takové narušení právní jistoty by tedy muselo být vyváženo vskutku závažným důvodem, který by vyvážil rizika a negativní důsledky zpětného přehodnocení právních vztahů založených rozhodnutím o udělení licence.
29. Za této situace musí být nutným východiskem zdejšího soudu i základní imperativ demokratického právního státu, že podstatou uplatňování veřejné moci je kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, přitom princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci. Zásada ochrany dobré víry bezprostředně souvisí zejména se zásadou právní jistoty a se zásadou presumpce správnosti aktů veřejné správy. Pro vznik a trvání dobré víry je podstatná zejména doba, která uplynula od vydání nezákonného rozhodnutí, ale také příčina, míra a povaha zjištěné nezákonnosti, čili její materiální závažnost (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12.2.2015, č.j. 2 As 241/2014-36, ze dne 26.8.2015, č.j. 2 As 103/2015-171). Zvláště v případech čistě vertikálních vztahů (konkrétně vztahů stát – jednotlivec), v nichž byly nezákonnými rozhodnutími založena oprávnění nebo výhody jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat, avšak který v důsledku nezákonnosti nenastal, je nutno prvek právní jistoty za naplnění nutného

vstupního předpokladu existence dobré víry jednotlivce, resp. za neexistence skutečností opravňujících k závěru, že dobrá víra dána není, pokládat za kardinální a ustoupit od její ochrany pouze za situace ohrožení vskutku závažného veřejného zájmu, neboť je věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nechyboval, a pokud ano, aby zásadně sám nesl následky svých pochybení. Kupř. podle nálezu Ústavního soudu ze dne 9.10.2003 ve věci sp. zn. IV. ÚS 150/01 či podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.7.2011 ve věci sp. zn. 7 As 26/2011 musí být podstatou uplatňování veřejné moci kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, přitom princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci.

30. Závěr o důvodnosti žaloby podle § 66 odst. 2 s.ř.s., by tak měl být podle přesvědčení zdejšího soudu založen výlučně na závažných zjištěních, jimiž by v podstatné míře byla zpochybněna či vyvrácena zjištění žalovaného, jež učinil z obsahu správního spisu a jež se stala základem pro vyhovění žádosti o udělení licence a zároveň za situace, kdy nemohla být dána dobrá víra žadatele o udělení licence ve správnost rozhodnutí o udělení licence.
31. Dalším východiskem soudního přezkumu v nyní posuzované věci je, že předmětem licenčního řízení je pouze povolení k podnikatelské činnosti. Pokud jde o právo uvést zařízení do provozu a nadále jej provozovat ke konkrétnímu věcnému účelu rozhodnutí žalovaného meritorně nezakládá; posuzování naplnění předpokladů pro udělení licence dle § 5 odst. 3 energetického zákona nelze směšovat s rozhodováním o povolení provozu energetického zařízení, které je v pravomoci stavebního úřadu. Proto ani „*v licenčním řízení nelze posuzovat technickou dokumentaci energetického zařízení z toho hlediska, do jaké třídy ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb. spadá, a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad jeho provoz za stanovených podmínek již povolil. Není totiž úkolem žalovaného, aby v řízení o vydání licence nabízel a dubloval činnost stavebního úřadu, v jehož pravomoci je povolení provozu předmětného zařízení.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 4 As 84/2015-37). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2009, č.j. 8 As 18/2008-74, řízení o udělení licence (tam v oblasti plynárenství) „*...není založeno na správním uvážení správního orgánu, který by se mohl pohybovat volně v zákonem vytyčených hranicích. Právní úprava stanoví přesně požadavky, které musí žadatel o licenci splnit; na druhou stranu však nedává správnímu orgánu možnost např. ve veřejném zájmu licenci po splnění zákonných požadavků neudělit. Důvodová zpráva k energetickému zákonu a ostatně sama logika věci nabízí přirovnání licence dle energetického zákona k živnostenskému oprávnění. Specialita této regulace a tedy vynětí z obecné úpravy živností je dána jen strategickým významem energetiky pro chod národního hospodářství a životní úroveň obyvatelstva...Znamená to, že při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní či nikoliv...*“. To je východisko využitelné i ve vztahu k nyní posuzované věci.
32. S tím souvisí i to, jakým prizmatem ve vztahu k řízení o udělení licence nahlížet na roli žalovaného a roli stavebního úřadu ve vztahu k významu revizní zprávy. Jak zdůraznil Nejvyšší správní soud, „*Na revizní zprávu je třeba nahlížet jako na dokument osvědčující*

bezpečnost práce [viz § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb.] a s tím související bezpečnost budoucího provozu energetického zařízení (což je patrné zejména z normy ČSN 33 1500). Právní předpisy (ani české technické normy) však nestanovovaly, že revizní zprávou měla být osvědčena stavební dokončenost energetického zařízení ve všech jeho prvcích. Tento účel se naproti tomu pojil s kolaudačním souhlasem, umožňujícím uvedení do provozu (který v licenčním řízení předložen byl). Bylo na bedrech stavebního úřadu, aby zkontroloval, že stavba byla provedena v souladu se stavebním povolením a ověřenou stavební dokumentací, v souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů a za dodržení obecných požadavků na výstavbu [§ 122 odst. 3 věta první zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v rozhodném znění]... Přestože revizní zpráva i kolaudační souhlas slouží k ověření bezpečnosti fotovoltaické elektrárny, je bezpečnost na základě každého z těchto dvou dokumentů posuzována jinou optikou, a tudíž se nejedná o vzájemně zaměnitelné dokumenty. Revizní technik kontroluje ty aspekty stavby a jejího budoucího provozu, pro jejichž hodnocení stavební úřad není kompetentní. Stavební úřad (resp. jeho zaměstnanci) nedisponuje takovými odbornými znalostmi, a tudíž sám neověřuje bezpečnost energetického zařízení v rozsahu, v jakém tak činí revizní technik. V tomto ohledu má tedy revizní zpráva nezastupitelný význam..." (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492).

33. Pokud jde o samotnou revizi energetického zařízení pro účely licenčního řízení, v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud dále po dokazování za účasti téhož žalobce a žalovaného vyslovil, že „Dokazování před Nejvyšším správním soudem ukázalo, že problematika náležitostí revizí fotovoltaických elektráren byla v rozhodné době natolik složitá a neustálená, že ani nyní, s odstupem času, nelze nalézt mezi předními znaleckými ústavy, jakými nepochybně jsou ČVUT i VUT, shodu na tom, zda bylo pro řádné provedení tzv. výchozí revize potřeba, aby byly na fotovoltaické elektrárně nainstalovány všechny fotovoltaické panely....“ s tím, že po provedeném dokazování se Nejvyšší správní přiklonil k závěrům znaleckého ústavu ČVUT, že bezpečnost fotovoltaické elektrárny jako celku lze osvědčit až po montáži fotovoltaických panelů; „v souladu s poznatky oboru dostupnými v roce 2010 mohla být zpráva o tzv. výchozí revizi fotovoltaické elektrárny způsobila deklarovat bezpečnost energetického zařízení jako celku pouze v případě, že revize byla provedena až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny fotovoltaické panely. Pochybil ten revizní technik, který v rozhodné době osvědčil bezpečnost celé fotovoltaické elektrárny bez toho, aby předtím (mimo jiného) zkontroloval, že skutečný stav fotovoltaické elektrárny odpovídá projektové dokumentaci (včetně kontroly typu a počtu fotovoltaických panelů) že fotovoltaické panely jsou opatřeny označením CE nebo že k nim byla vydána prohlášení o shodě, že byly namontovány a uzemněny v souladu s návody výrobců a že nejsou viditelně poškozeny do té míry, aby tím byla ohrožena bezpečnost zařízení.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492).
34. Konečně, pokud jde o otázku dobré víry držitele licence, z nálezu Ústavního soudu ze dne 30.5.2018, sp. zn. I. ÚS 946/16, na který odkazuje ve svém vyjádření i žalovaný, vyplývá, že „...mohou nastat v zásadě tři modelové skupiny situací, jejichž hranice však nebudou vždy jasně vymezené a rozlišení v konkrétních případech tak bude na aplikační

praxi. První skupinu situací představuje nezákonnost aktu veřejné moci způsobená čistě pochybením na straně veřejné moci, zejména procesními vadami či nesprávným výkladem práva. Za této situace může být důvěra jednotlivce narušena jen ze zcela zásadních důvodů veřejného zájmu...Druhou skupinu představuje nezákonnost způsobená pochybením na obou stranách vertikálního vztahu veřejná moc - jednotlivec. Půjde o pochybení orgánů veřejné moci, o nichž osoba, již svědčí žalobou napadené rozhodnutí, musela vědět. Do této skupiny patří zejména rozhodnutí vydaná na základě nesprávných či zjevně neúplných, zejména skutkových zjištění a předpokladů, na což jednotlivec přes svou vědomost před vydáním rozhodnutí či po něm neupozornil. Za takové situace nemůže být dána dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, což však nevylučuje důvěru v jeho zákonnost a neměnnost (zejména s ohledem na plynutí času a rozvoj navazujících právních vztahů) ... Pokud správní soud přistoupí ke zrušení napadeného rozhodnutí za takové situace, je nezbytné, aby negativní dopady na oprávněnou osobu z tohoto rozhodnutí byly pokud možno zmírněny...Třetí skupinu pak představuje nezákonnost způsobená především či výlučně ze strany oprávněného ze správního rozhodnutí. Půjde zejména o situace, v nichž oprávněný orgány veřejné moci úmyslně uvedl v omyl uvedením nepravdivých skutečností, předložením nepravdivých podkladů, případně dosáhl příznivého rozhodnutí jiným protiprávním způsobem (např. jednáním majícím znaky trestného činu). Za takové situace nemůže být dána ani dobrá víra ve správnost takového rozhodnutí, ani důvěra v jeho zákonnost a neměnnost. Pokud správní soud přistoupí ke zrušení napadeného rozhodnutí za takové situace, zpravidla nebude důvodu, proč osobu oprávněnou z tohoto rozhodnutí chránit před dopady jejího protiprávního jednání (ledaže by bylo třeba chránit práva třetích, nezúčastněných osob). Je-li správní rozhodnutí napadené žalobou k ochraně veřejného zájmu v rozporu s objektivním právem (nebo vydáno na základě vad řízení), musí správní soudy při svém rozhodování zohlednit, z jakých důvodů k přijetí takového rozhodnutí došlo, a jaké následky by jeho zrušení mělo. V mezích výše nastíněných modelových skupin situací tedy budou jednotlivé případy hodnotit z hlediska dobré víry, důvěry v zákonnost vydaných rozhodnutí, ale i podílu na důvodech jejich nezákonnosti. Platí přitom, že je na veřejné moci, aby se včas a řádně vypořádala se zvýšeným počtem žádostí o vydání rozhodnutí, pokud vytvoří faktický tlak na jejich urychlené podávání. Následné vady při výkonu pravomoci nejsou způsobeny pochybením žadatelů, ale pochybením úřadu.“.

35. K obecným otázkám řízení o žalobě ve veřejném zájmu je třeba zdůraznit i východisko akcentované Ústavním soudem, že „Zdánlivá převaha nejvyššího státního zástupce v řízení o žalobě k ochraně veřejného zájmu neplyne jen ze lhůty k zahájení řízení, ale též z možnosti uplatňovat v průběhu řízení žalobní body a tím určovat rozsah a intenzitu soudního přezkumu. Ústavní soud již dříve uvedl, že správní soudy nemohou k povinnosti žalobce, podávajícího žalobu ve veřejném zájmu, přistupovat benevolentněji než k povinnosti žalobce se standardní aktivní legitimací (cit. nálezn. sp. zn. II. ÚS 3189/16). Žalobce ve veřejném zájmu vážou procesní pravidla, včetně vázanosti soudu včas uplatněnými žalobními body a lhůty pro možné rozšíření žaloby o další žalobní body (§ 75 odst. 2 a § 71 odst. 2 soudního řádu správního). Toto východisko má svůj základ nejen ve výslovné zákonné úpravě, ale též smyslu přezkumného řízení před správními soudy: žalobce vymezuje důvody žaloby svým tvrzením o porušení subjektivního či objektivního práva v žalobní lhůtě. To slouží k racionalizaci a efektivitě řízení před správním soudem tak, aby nedocházelo k jeho

zbytečnému prodlužování, k opakování stejné či podobné argumentace anebo naopak k dodatečnému předkládání dalších tvrzení, názorů a důkazů, které mohly být bez větších obtíží účastníky řízení uplatněny již dříve [nález sp. zn. II. ÚS 2732/15 ze dne 12. 1. 2016 (N 6/80 SbNU 65)]. Pokud takové tvrzení žalobce včas nepředloží, lze vycházet z toho, že případné vady řízení či důvody nezákonnosti nepovažuje pro posouzení své věci za zásadní. To platí i pro vady řízení či nezákonnost, o nichž se žalobce včas nedozví, neboť k nabytí povědomosti o tom, co by měl napadenému správnímu rozhodnutí vytýkat, slouží právě účast v předchozím správním řízení, doručení výsledného správního rozhodnutí či prodloužená lhůta k podání žaloby k ochraně veřejného zájmu..." (nález Ústavního soudu ze dne 30.5.2018, sp. zn. I. ÚS 946/16). Proto musí být skutkové důvody, jimiž naplňuje žalobce jednotlivé žalobní body žaloby podávané ve veřejném zájmu podle § 66 odst. 2 s.ř.s., uplatněny v rámci tříleté lhůty pro podání žaloby. Časové omezení tří let k podání žaloby ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. zrcadlí i princip ochrany dobré víry adresátů v akty orgánů veřejné moci a princip právní jistoty. (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2017, č.j. 62 A 96/2013-424).

V.c Předchozí řízení

36. Zdejší soud již o žalobě rozhodoval, a to nikoli jen jednou. Nejprve žalobu zamítl rozsudkem ze dne 29.1.2015, č.j. 62 A 84/2013-112, neboť dospěl k závěru, že žalobcem namítané nedostatky nejsou dostatečným důvodem pro to, aby rozhodnutí o udělení licence zrušil. Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl a citovaný rozsudek zrušil. Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku ze dne 15.12.2015, č.j. 9 As 30/2015-70, dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi je jedním ze dvou dokumentů prokazujících splnění technických předpokladů, jenž má ze své povahy osvědčit technický stav věci a bezpečnost budoucího provozu. Podle kasačního soudu je tedy velmi podstatné, zda údaje uvedené ve zprávě o výchozí revizi odpovídají skutečnosti a zda zpráva osvědčuje bezpečnost fotovoltaické elektrárny ve skutečné podobě. Jestliže vznikly pochybnosti o tom, zda se revizní zpráva vztahuje k energetickému zařízení v podobě deklarované ve smlouvě o dílo (zejména počet a složení jednotlivých panelů), tedy v podobě, v jaké měla být elektrárna vystavěna, pak žalovaný za situace, kdy pochybnosti nerozptýlil, nebyl oprávněn licenci udělit.
37. Zdejší soud proto o žalobě rozhodoval znovu. Rozsudkem ze dne 9.6.2016, č.j. 62 A 84/2013-282, napadené rozhodnutí po provedeném dokazování zrušil, neboť s vědomím závaznosti právního názoru Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že revizní zpráva předložená žalovanému v licenčním řízení nebyla způsobilým podkladem pro prokázání technických předpokladů z toho důvodu, že revizní technik M. V. revidoval elektrárnu v době, kdy ještě nebyla dokončena ve všech podstatných částech, protože probíhalo osazování FVE Jeníkov fotovoltaickými panely. Osoba na řízení zúčastněná tedy neprokázala splnění technických předpokladů, neboť nepředložila před vydáním licence řádnou revizní zprávu na celé zařízení. Licence tak byla udělena v rozporu se zákonem. S ohledem na závažnost zjištěné vady zdejší soud dále dospěl k závěru, že se osoba zúčastněná na řízení nemůže dovolávat své dobré víry. Zdejší soud vycházel

v tomto aspektu z názoru rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2016, č.j. 9 As 256/2015-229, a dospěl k závěru, že pokud byl žadatel o licenci byl v průběhu výstavby informován zhotovitelem stavby o změně počtu a typu fotovoltaických panelů, nelze na něj nahlížet jako na pouhého pasivního příjemce díla na klíč.

38. Proti v pořadí druhému rozsudku zdejšího soudu ze dne 9.6.2016, č.j. 62 A 84/2013-282, podala osoba zúčastněná na řízení kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 8.6.2017, č.j. 9 As 155/2016-224, zamítl. Tento rozsudek Nejvyššího správního soudu, stejně jako rozsudek zdejšího soudu ze dne 9.6.2016, č.j. 62 A 84/2013-282, však zrušil Ústavní soud svým nálezem ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17, v němž Ústavní soud dospěl k závěru, že této věci Nejvyšší správní soud zaujal opačný postoj než v rozhodnutí v podobné věci Tuchlovice (rozsudek č.j. 2 As 313/2015-492 ze dne 30.3.2017), aniž své odlišné zacházení uspokojivě odůvodnil, s tím, že argumentaci Nejvyššího správního soudu, pokud jde o odlišnosti nyní posuzované věci od věci FVE Tuchlovice, Ústavní soud odmítl.
39. Zdejší soud tedy posoudil ve světle výše uvedených východisek důvodnost žaloby opětovně, vázán právním názorem Ústavního soudu vysloveným ve výše citovaném nálezu.

IV.d Skutečnosti rozhodné ze správního spisu

40. Licence na výrobu elektřiny č. 111017612 byla osobě zúčastněné na řízení udělena dne 22.12.2010, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a na celkový instalovaný výkon 4,998 MW. V rozhodnutí o udělení licence je uveden seznam jednotlivých provozoven k předmětné licenci, a to evid. číslo 1: FVE Jeníkov, k.ú. Jeníkov u Duchcova, kód katastru 658332, obec Jeníkov, vymezení parc. č. 317/1 a 351/6.
41. Správní spis sp. zn. LIC-13154/2010-ERU vztahující se k žádosti o udělení licence obsahuje žádost osoby zúčastněné na řízení o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích, s přílohami, z nichž relevantní ve vztahu k nyní posuzované věci jsou:
- veřejnoprávní smlouva o provedení stavby ze dne 30.8.2010 uzavřená mezi Městským úřadem Duchcov a osobou zúčastněnou na řízení, jejímž předmětem je nahrazení územního rozhodnutí a stavebního povolení pro stavbu FVE Jeníkov;
 - smlouva o dílo ze dne 22.9.2010 uzavřená mezi osobou zúčastněnou na řízení a LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT na vyprojektování a výstavbu fotovoltaické elektrárny na klíč včetně zajištění související realizační dokumentace, o instalovaném výkonu 4 986,4 kWp. Podle bodu 2.2. čl. II smlouvy o dílo se termínem dokončení stavby rozumí datum úplného dokončení všech prací zhotovitele, odstranění vad a nedodělků bránících provozování, včetně uvedení díla do provozu, připojením k distribuční soustavě a zajištění pravomocné licence ERU, kdy bude podepsán protokol o předání a převzetí stavby. Podle bodu 2. 3. čl. II smlouvy o dílo je pod pojmem stavba (nebo také práce zhotovitele či dílo) nutno rozumět veškeré montážní práce a služby související s realizací předmětu plnění zhotovitele dle smlouvy a jejích příloh. Podle

bodů 6. 1. čl. VI smlouvy o dílo bude cena díla objednatelem hrazena vždy na základě daňových dokladů vystavených zhotovitelem ve dvou splátkách po řádném dokončení díla a po splnění povinností zhotovitele podle smlouvy o dílo. Podle bodu 8. 1. čl. VIII. této smlouvy vlastnictví k dílu přechází na objednatele až úplným zaplacením díla. V příloze č. 1 smlouvy o dílo (Cenová nabídka FVE Jeníkov 4 986,4 kWp) jsou v části popis specifikovány fotovoltaické panely CEEG 230Wp, 21 680 kusů, a v příloze č. 2 smlouvy o dílo (Popis provedení stavby FVE Jeníkov) je uvedeno v kapitole 2. (Základní technologické části FVE výroben), že počet a poloha PV panelů včetně podkonstrukcí, bude určena zadávací dokumentací a že celkový instalovaný výkon bude 4 986,4 kWp. Z bodu 2.1. této přílohy pak vyplývá, že typ panelu bude CEEG 230-60P, v počtu 21 680ks;

- výzva žalovaného ze dne 25.11.2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, k doložení mimo jiné majetkového vztahu osoby zúčastněné na řízení k výrobě;
- vyplněný formulář - příloha č. 12 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Seznam jednotlivých provozoven“, v níž je uveden celkový instalovaný elektrický výkon provozovny FVE Jeníkov 5,000 MW, počet zdrojů v provozovně rukou vepsané 26 304, termín zahájení výkonu licencované činnosti nejpozději 1.12.2010;
- vyplněný formulář - příloha č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., z níž se podává celkový instalovaný výkon provozovny 4,986 MW, celkové investiční náklady, rozpis investičních nákladů, předpokládané provozní náklady, předpokládaná výroby elektřiny, tepla a předpokládané další výnosy;
- výpis z LV 417 katastru nemovitostí ke dni 26.7.2010 vlastníka - osoby zúčastněné na řízení k pozemkům p.č. 317/1 a 351/6;
- kopie zápisu o předání a převzetí staveniště ze dne 20.9.2010;
- výkaz zisků a ztrát a rozvaha ke dni 31.12.2009;
- podnikatelský záměr osoby zúčastněné na řízení, z něhož se mimo jiné podává, že dne 20. 4. 2010 byla vydána veřejná vyhláška o změně územního plánu č. 2 obce Jeníkov formou opatření obecné povahy č. 1/2010 (č.j. 377/2010) stanovující umístění stavby FVE Jeníkov;
- výstup z insolvenčního rejstříku, prohlášení a potvrzení bezdlužnosti a neexistence nedoplatků od příslušných orgánů státní správy, formulář příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost – výhled“;
- návrh možnosti financování a závazná nabídka financování pro osobu zúčastněnou na řízení od UniCredit Bank Czech republic, a.s., z níž se mimo jiné podává, že podmínkou čerpání úvěru je předložení licence s nabytím právní moci v roce 2010;
- kopie výchozí zprávy o revizi a zkouškách FVE Jeníkov revizního technika M. V., č. 100NN2010, ze dne 19.11.2010, s výsledným posudkem, že předmětné elektrické zařízení splňuje podmínky bezpečného provozu;
- rozhodnutí Městského úřadu Duchcov, odboru výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad Duchcov“), o povolení zkušebního provozu ze dne 14.12.2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu.

IV.e Doložení vlastnického či užívacího práva k energetickému zařízení

42. Žalobce ve vztahu ke skutkovým podkladům rozhodnutí o udělení licence namítá, že osoba zúčastněná na řízení v řízení o udělení licence neprokázala ani vlastnické a ani užívací právo k FVE Jeníkov.
43. Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o udělení licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.
44. Podle § 7 odst. 4 písm. e) energetického zákona se k žádosti o licenci připojí doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení.
45. Podle § 98a odst. 2 písm. a) energetického zákona Energetický regulační úřad stanoví vyhláškou způsoby prokazování finančních a technických předpokladů a odborné způsobilosti pro jednotlivé druhy licencí, způsoby určení vymezeného území a provozovny, prokázání vlastnického nebo užívacího práva k užívání energetického zařízení, náležitosti prohlášení odpovědného zástupce, a vzory žádostí k udělení, změně a zrušení licence.
46. Podle § 7 odst. 1 vyhlášky č. 426/2005 Sb. vlastnické právo k energetickému zařízení žadatel prokazuje a) výpisem z katastru nemovitostí, zapisuje-li se vlastnické právo do katastru nemovitostí podle zvláštního právního předpisu, odpovídající stavu zápisů v katastru nemovitostí ke dni předložení výpisu, b) smlouvou, na základě které dochází k převodu nemovitosti, pokud vlastnické právo k nemovitosti není předmětem zápisu do katastru nemovitostí, c) smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení, d) smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem daného movitého energetického zařízení, e) originálem nebo ověřenou kopií rozhodnutí soudu nebo správního orgánu, pokud žadatel nabytí vlastnické právo k energetickému zařízení na základě rozhodnutí soudu nebo správního orgánu nebo je jeho vlastnické právo takovým rozhodnutím potvrzeno, nebo f) potvrzením o nabytí vlastnictví, bylo-li energetické zařízení předmětem veřejné dražby.
47. Podle § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb., nelze-li nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení nebo užívacího práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v § 7 odstavci 1 nebo 2 této vyhlášky, protože takové nabývací tituly nelze doložit, došlo k nabytí ze zákona nebo je již nelze dohledat, lze nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti.

48. Právo užívat energetické zařízení v soukromoprávním smyslu je prvotním předpokladem pro to, aby za splnění dalších podmínek daných veřejnoprávními předpisy mohl uživatel získat licenci k podnikání ve státem regulovaném odvětví. Existence soukromoprávního vztahu k energetickému zařízení je prvotním předpokladem pro provozování energetického zařízení, které s ohledem na dotčení veřejných zájmů podléhá regulaci veřejnoprávními předpisy; jedná se o omezení sledující legitimní cíl, za současného zachování přiměřenosti veřejnoprávní regulace, která shodně dopadá jak na vlastníka, tak i na oprávněného uživatele energetického zařízení. S tím ostatně koresponduje i důvodová zpráva k návrhu energetického zákona, která uvádí, že „...základním předpokladem udělení licence je splnění podmínek uvedených v tomto zákoně, obdobně jako je tomu v živnostenském zákoně. Vzhledem k charakteru energie, ke složitosti energetických systémů a náročnosti jejich obsluhy, a to i z hlediska veřejného obhrožení, je stanovena věková hranice pro udělení licence na 21 let. Z obdobných důvodů musí žadatel o udělení licence stanoveným způsobem prokazovat svoji odbornou způsobilost a bezúhonnost. Žadatel musí kromě výše uvedených podmínek prokázat, že je schopen dlouhodobě financovat své podnikatelské aktivity, že vlastní, nebo má pronajato, technologické zařízení pro plynulé zajištění dodávek.“ (důvodová zpráva k návrhu zákona, sněmovní tisk č. 535/0, digitální repositář www.psp.cz).
49. Naroveň dokladům prokazujícím vlastnické právo jsou stavěny doklady jinak prokazující užívací právo (§ 7 odst. 4 písm. e/ energetického zákona), nadto nelze-li některé z těchto práv doložit (prokázat) tak, jak předpokládá § 7 odstavci 1 nebo 2 vyhlášky č. 426/2005 Sb., lze tak učinit i jinak, pokud zvolený způsob nevzbuzuje důvodné pochybnosti (§ 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb.).
50. Z obsahu smlouvy o dílo předložené v licenčním řízení vyplynulo, že vlastnické právo k FVE Jeníkov přechází na osobu zúčastněnou na řízení až úplným zaplacením díla. S ohledem na podmínky čerpání úvěru podle čl. IV smlouvy o úvěru reg. č. 972/10-120, uzavřené dne 22.12.2010 mezi osobou zúčastněnou na řízení a UniCredit bank Czech Republic, a.s., osoba zúčastněná na řízení vlastníkem FVE Jeníkov v době udělení licence dne 22.12.2010 nebyla, neboť jednou z podmínek žádosti o čerpání bylo předložení rozhodnutí o udělení licence žalovaným a kolaudačního souhlasu. Uzavření smlouvy o úvěru je podle osoby zúčastněné na řízení přitom též jednou z okolností prokazující existenci užívacího práva ke stavbě FVE Jeníkov, jež opírá o souhlas LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT.
51. Není sporu o to, že k výzvě žalovaného ze dne 25.11.2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, osoba zúčastněná na řízení konkrétní listinu, obsahující výslovný souhlas LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT s tím, aby s energetickým zařízením umístěným na jejích pozemcích v určité míře disponovala, nepředložila, Tudíž žalovanému v licenčním řízení svůj majetkový vztah k výrobně elektřiny, resp. titul, od něhož své užívací právo odvozovala, neprokázala, což ostatně akcentoval i Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku ze dne 15.12.2015, č.j. 9 As 30/2015-70.
52. Zdejší soud proto k otázce existence soukromoprávního titulu ke stavbě FVE Jeníkov dokazoval a umožnil tak osobě zúčastněné na řízení zhojit výše zmiňovanou vadu a

prokázat existenci soukromoprávního titulu k užívání stavby FVE ke dni udělení licence v řízení před zdejší soudem.

53. Samotné nedoložení konkrétní listiny prokazující uživatelské právo v licenčním řízení za situace, kdy žalovaný k udělení licence přistoupil po zohlednění ostatních listin, by samo o sobě podle přesvědčení zdejšího soudu ke zrušení rozhodnutí o udělení licence vést nemohlo, a to též s ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu, podle něhož je vždy nutné pečlivě zkoumat materiální (faktickou) závažnost tohoto pochybení, zejména s ohledem na dobu provozu fotovoltaické elektrárny, a nutné je řádně odůvodnit, proč by se mělo jednat o pochybení natolik závažné, že by mělo mít za následek zrušení rozhodnutí o udělení licence (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.8.2015, č.j. 2 As 103/2015-171). Žalobce v této souvislosti neargumentuje žádnými závažnými důsledky, které by nedoložení uživatelského titulu v licenčním řízení v tomto konkrétním případě mělo, a to za situace, kdy osoba zúčastněná na řízení vlastnila pozemky pod stavbou, předložila rozhodnutí stavebního úřadu Duchcov, dále smlouvu o dílo a veřejnoprávní smlouvu na stavbu FVE Jeníkov. Zároveň nebylo zpochybněno, že by vlastnické právo k FVE Jeníkov na osobu zúčastněnou na řízení po udělení licence nepřešlo či že by se osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení pouze vydávala za oprávněného uživatele a dopustila se podvodného jednání. Nic takového žalobce nezmiňuje.
54. Dovozovala-li uživatelské právo k FVE Jeníkov osoba zúčastněná na řízení z několika listin soudu předložených, tak listinou, která by podle zdejšího soudu v licenčním řízení ve smyslu § 7 odst. 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb. po stránce obsahové obstála, je čestné prohlášení LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT ze dne 28.12.2015 o tom, že osoba zúčastněná na řízení měla, a to ode dne uzavření smlouvy o dílo, svolení zhotovitele/vlastníka díla s užíváním díla/FVE Jeníkov pro veškeré správní a jim charakterově podobná řízení, jejichž účastníkem byla osoba zúčastněná na řízení. Tímto deklarovaným projevem vůle vlastníka díla má zdejší soud za zhojenou vadu postupu žalovaného, který udělil licenci osobě zúčastněné na řízení i přesto, že nedoložila soukromoprávní titul od vlastníka díla, jež ji opravňoval k užívání díla v míře vlastníkem dovolené, v době udělení licence. Především je také tímto způsobem doloženo, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení vystupovala v dobré víře jako oprávněný uživatel díla FVE Jeníkov s výhradou vlastnického práva ve smyslu výše citovaného bodu 8. 1. čl. VIII. smlouvy o dílo, jež měla souvislost se způsobem financování (viz níže).
55. Za této situace k dalším důkazním návrhům ze strany osoby zúčastněné na řízení k této žalobní námitce soud pouze konstatuje následující: pokud jde o kopii protokolu o předání a převzetí díla FVE Jeníkov – kompletní dodávky fotovoltaické elektrárny na klíč, který je za objednatele podepsán Ing. A. M. a Ing. P. M. a za zhotovitele J. M., a u položky záruční lhůta má předtištěno datum 14.12.2010, tak věrohodnost a průkaznost co do okamžiku předání dokončeného díla byla zpochybněna (viz níže). Pokud jde pak o smlouvu o provozování fotovoltaické elektrárny ze dne 11.11.2010, uzavřenou mezi osobou zúčastněnou na řízení jako objednatelem a LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT jako provozovatelem, jejímž účelem je zajištění řádného chodu

elektrárny provozovatelem, tak tato smlouva sama o sobě v intencích závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v jeho zrušovacího rozsudku nemůže být oním soukromoprávním titulem k užívání díla, neboť její obsah nezakládá osobě zúčastněné na řízení uživatelské právo k dílu, ale upravuje vzájemná práva a povinnosti související s provozem elektrárny (zejména s tzv. servisní činností). Stejně tak z téhož důvodu tímto titulem nemůže být smlouva o úvěru reg. č. 972/10-120, uzavřená dne 22.12.2010 mezi osobou zúčastněnou na řízení a UniCredit bank Czech Republic, a.s.; ani tato smlouva uživatelské právo osobě zúčastněné na řízení nezakládá.

IV.f Prokázání finančních předpokladů

56. Podle § 5 odst. 6 energetického zákona se finančními předpoklady rozumí schopnost žadatele finančně zabezpečit provozování činnosti, na kterou je vyžadována licence, a schopnost zabezpečit závazky nejméně na období 5 let. Finanční předpoklady žadatel nesplňuje, pokud v průběhu uplynulých 3 let soud zrušil konkurs vedený na majetek žadatele proto, že bylo splněno rozvrhové usnesení, nebo soud zamítl insolvenční návrh proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo rozhodl o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující. Žadatel o licenci není finančně způsobilý, jestliže má evidovány nedoplatky na daních, clech a poplatcích, pojistném na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a na pokutách.
57. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že část ceny za dílo měla být osobou zúčastněnou na řízení uhrazena zhotoviteli na základě úvěru od UniCredit Bank Czech republic, a.s. (závazná nabídka financování), který bylo možné čerpat po udělení licence. Tato skutečnost byla ověřena u jednání, kdy bylo zjištěno, že podmínkou čerpání úvěru podle čl. IV smlouvy o úvěru reg. č. 972/10-120, uzavřené dne 22.12.2010 mezi osobou zúčastněnou na řízení a UniCredit Bank Czech Republic, a.s., bylo předložení rozhodnutí o udělení licence žalovaným.
58. Pokud za tohoto stavu žalobce namítal, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení neprokázala dostatek finančních předpokladů, tak to by znamenalo, že z možnosti podnikání v regulované oblasti měly být vyloučeny subjekty, které se na základě tehdy platné regulace tržní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů rozhodly vstoupit na trh a financovat vybudování energetického zařízení pomocí mimo jiné bankovního úvěru. Takové omezení podnikání však z rozhodné právní úpravy dovodit nelze. Pakliže bankovní instituce jako podmínku již samotného čerpání úvěru požadovala předložení rozhodnutí o udělení licence, nelze z této skutečnosti dle právní úpravy licenčního řízení dovodit následek, že by takový žadatel neměl licenci za splnění technických požadavků získat; nelze ani dovodit, že by žadatel o licenci měl mít v době licenčního řízení vlastní majetek v hodnotě investic do energetického zařízení, či že jeho aktuální finanční cash flow v době řízení o udělení licence mělo pokrývat náklady na výstavbu fotovoltaické elektrárny.
59. Požadavek na povinný důkaz ve smyslu § 8 odst. 7 vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle něhož žadatel o udělení licence na výrobu elektřiny ze zařízení využívajícího obnovitelný zdroj energie, které je nově uváděno do provozu, finanční předpoklady dále

prokazuje konečným rozpočtem jednotlivých položek realizovaných investic potřebných pro uvedení tohoto zařízení do provozu, souvisí s prokazováním finančních předpokladů žadatele o licenci, což je legitimní požadavek s ohledem na to, že se jedná o podnikání v licencované oblasti s energií, která má strategický význam z hlediska hospodaření, jak se podává i z již citované důvodové zprávy k energetickému zákonu. Součástí správního spisu pak je formulář - příloha č. 13 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., z níž se podávají celkové investiční náklady na provozovnu celkem, z toho dále pro stavební část, technologie, jiné investiční náklady, předpokládané provozní náklady celkem, z toho palivové náklady, opravy a údržba, mzdové náklady, pojištění, jiné provozní náklady, a dále formulář - příloha č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. „Finanční bilance žadatele o licenci pro licencovanou činnost - výhled“.

60. Žalovaný ve výzvě ze dne 25.11.2010, č.j. 13154-3/2010-ERU, po osobě zúčastněné na řízení požadoval doložit výši dostupných finančních prostředků - např. bankovní reference, výpis z účtu za delší časové období (posledních 12 měsíců) nebo úvěrovou smlouvu. Za situace, kdy osoba zúčastněná na řízení doložila vyplněné formuláře - přílohy č. 13 a č. 23 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., bezdlužnost, výsledky svého hospodaření k 31.12.2009, podnikatelský záměr, návrh možnosti a způsobu financování a závaznou nabídku od UniCredit Bank Czech republik, a.s. a dále výpis z účtu ze dne 13.12.2010, nelze dospět k závěru, že by doložení finančních předpokladů pro podnikání v licencované oblasti vykazovalo tak závažné deficity skutkových zjištění, že by soud mohl dospět k závěru o nedostatku skutkových důvodů pro udělení licence ve vztahu ke splnění finančních předpokladů žadatele o licenci k podnikání v regulované oblasti. Ostatně ani žalobce nezpochybňuje, že osoba zúčastněná na řízení bez jakýchkoli finančních problémů od okamžiku udělení licence FVE Jeníkov provozuje.

IV.g Doložení technických předpokladů

61. Namítal-li žalobce, že tím, že osoba zúčastněná na řízení v licenčním řízení nedoložila stanovisko Technické inspekce České republiky, nebyly splněny technické předpoklady ve smyslu 5 odst. 3 energetického zákona, tak tu soud setrvává na svém opakovaně vysloveném závěru, který byl potvrzen Nejvyšším správním soudem, že z energetického zákona ve spojení s vyhláškou č. 426/2005 Sb. vyplývá, že technické předpoklady dokládá žadatel o licenci jednak rozhodnutím stavebního úřadu a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. Zákonodárce odkázal v poznámce pod čarou, která jako nenormativní část legislativního aktu slouží jako výkladová pomůcka, na § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle kterého organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech při výrobě vyhrazených tlakových zařízení, nevztahuje-li se na ně platné nařízení vlády vydané k provedení zvláštního zákona. Z citovaných ustanovení, ve spojení s tím, že zákonodárce výslovně zmiňuje pro účely licenčního řízení doložení zprávy o revizi, nevyplývá, že by

měl žadatel o licenci dokládat ještě stanovisko Technické inspekce. „*Prokazování finančních a technických předpokladů a odborné způsobilosti pro jednotlivé druhy licencí blíže upravuje vyhláška č. 426/2005 a ...výslovně požaduje předložení zprávy o revizi, nikoli odborné vyjádření Technické inspekce ČR. Z ...právní úpravy týkající se prokázání technických předpokladů pro udělení licence tak nevyplyvá, že by v rámci licenčního řízení měl žadatel prokazovat bezpečnost provozu energetického zařízení odborným vyjádřením Technické inspekce ČR.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 4 As 84/2015-37). V této souvislosti Nejvyšší správní soud též zdůraznil, že nelze „*v licenčním řízení...posuzovat technickou dokumentaci energetického zařízení z toho hlediska, do jaké třídy ve smyslu vyhlášky č. 73/2010 Sb. spadá, a to obzvláště za situace, kdy stavební úřad jeho provoz za stanovených podmínek již povolil. Není totiž úkolem žalovaného, aby v řízení o vydání licence nahrazoval a dubloval činnost stavebního úřadu, v jehož pravomoci je povolení provozu předmětného zařízení.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.7.2015, č.j. 4 As 84/2015-37).

62. Pokud jde o požadavek žalobce na revizi elektrické instalace VN části systému, tak ten ze žádného právního předpisu neplyne, nadto nejde ani o požadavek rozumně dovoditelný. Je nepochybné, že smyslem doložení splnění technických předpokladů pro udělení licence je doložení toho, že žadatel disponuje konkrétním energetickým zařízením, které lze bezpečně a spolehlivě využívat – v posuzované věci k výrobě elektřiny v její výrobně. Výrobnou elektřiny je podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 20 energetického zákona energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu, zahrnující všechna nezbytná zařízení. Ve vztahu k takové výrobně elektřiny se tedy pro účely licenčního řízení předkládá revizní zpráva podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona a § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb. VN částí (tedy ve skutečnosti přípojkou do stanice vysokého napětí) je přitom podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 3 energetického zákona zařízení, které začíná odbočením od spínacích prvků nebo přípojníc v elektrické stanici a mimo ni odbočením od vedení přenosové nebo distribuční soustavy a je určeno k připojení odběrného elektrického zařízení. Tato přípojka tedy není samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí; je totiž vymezována samostatně a od zařízení k výrobě elektřiny odlišně. Prokazovat splnění technických předpokladů pro přípojku by též nekorespondovalo s tím, že ve vztahu k této přípojce není třeba podle § 4 energetického zákona prokazovat vlastnické ani užívací právo (není-li samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí). Nebylo tedy třeba, aby osoba na řízení zúčastnění dokládala revizi pro přípojku (pro VN část).
63. Žádala-li osoba zúčastněná na řízení ve formuláři žádosti o licenci o celkový instalovaný výkon 5,000 MW, pak sama skutečnost, že žalovaný udělil licenci na 4,998 MW a nikoli na 5,000 MW, jak bylo původně požadováno, nemůže být oním důvodem, jež by měl vést ke zrušení rozhodnutí žalovaného; tu žalovaný zjevně vycházel z dokladů předložených k žádosti o udělení licence (rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14.12.2010).

64. V souvislosti s prokazováním technických předpokladů v řízení o udělení licence žalobce dále namítal, že identifikace fotovoltaických panelů podle revizní zprávy M. V. nekoresponduje s obsahem smlouvy o dílo.
65. Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.
66. Podle § 7 odst. 4 písm. d) energetického zákona se k žádosti o udělení licence připojí doklady prokazující finanční a technické předpoklady.
67. Podle § 9 písm. c) vyhlášky 426/2005 Sb. se u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením technické předpoklady prokazují povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem.
68. Podle § 9 písm. d) vyhlášky 426/2005 Sb. se u energetických zařízení ve zkušebním provozu technické předpoklady prokazují souhlasem stavebního úřadu se zahájením zkušebního provozu před vydáním kolaudačního rozhodnutí, rozhodnutím o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu nebo rozhodnutím stavebního úřadu, že kolaudační souhlas lze vydat jen po provedení zkušebního provozu, a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem; po provedení zkušebního provozu dokládá žadatel kolaudační souhlas.
69. Zdejší soud již opakovaně uvedl, že prokázat technické předpoklady je žadatel o udělení licence povinen mj. dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi). Je přitom zřejmé, že se tato revizní zpráva musí vztahovat k celé fotovoltaické elektrárně, resp. k celé její NN části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí fotovoltaické elektrárny, tedy např. osetí ploch, parkové a některé terénní úpravy. V případě fotovoltaických panelů je nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu, tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Bez finálně instalovaných fotovoltaických panelů nelze dokončit část revize týkající se stejnosměrné části fotovoltaické elektrárny.

Revizní technik tedy musí při zpracování revizní zprávy elektrárnu prohlédnout. Není sice povinen revidovat fotovoltaické panely jako hotové výrobky, ale nepochybně musí kontrolovat příslušná zapojení panelů a též to, zda počty a výkon panelů v elektrárně odpovídají údajům uvedeným v projektové dokumentaci (pokud z projektové dokumentace vychází). Revizní zpráva je totiž jediným dokladem (vedle samotné žádosti o licenci, resp. její přílohy – seznamu provozoven), z něhož se podává výkon elektrárny. Je tedy nezbytné, aby revizní technik, který ve zprávě shledává bezpečnost elektrárny a tuto zevrubně popisuje, elektrárnu na místě viděl a zkontroloval mj. i to, zda je osazena panely a jakými.

70. Za účelem objasnění rozporů ve specifikaci a výkonu fotovoltaických panelů v revizní zprávě a ve smlouvě o dílo zdejší soud dokazoval, a to k návrhu žalobce i osoby zúčastněné na řízení, vázán v tomto ohledu právním názorem Nejvyššího správního soudu. Ten ve svém zrušovacím rozsudku ze dne 15.12.2015, č.j. 9 As 30/2015-70, uvedl, že předložené důkazy (žalobcem předložené spolu s kasační stížností) jsou důkazy k prokázání skutečností tvrzených již před zdejším soudem. Nejedná se o skutečnosti, které by byly nově tvrzeny v kasačním řízení, neboť již v žalobě bylo namítáno, že existují indicie, že se i v posuzovaném případě může jednat o nepravdivou revizní zprávu.
71. Ze zprávy revizního technika M. V. o výchozí revizi vykonané dne 18.11.2010 (č. 100NN2010 ze dne 19.11.2010) se podává instalovaný výkon FVE Jeníkov DC 4997,76 kWp a 26 304 PV panelů o výkonu 190Wp. V části technický popis revizní technik uvedl, že fotovoltaické panely o výkonu 190 Wp jsou sdruženy do řetězců, řetězce jsou sdruženy do větví, kde je provedeno odjištění.
72. Z dokazování úředními záznamy o vysvětlení podaném revizním technikem M. V. policii dne 4.11.2014 a 25.9.2015 přitom vyplynulo, že k obsahu své revizní zprávy a způsobu provedení revize revizní technik M. V. uvedl, že revizní činnost vykonával pro „Bremu“. Vlastní revizní činnost na FVE Jeníkov trvala minimálně 14 dnů, neboť chodil k úkonům, které to vyžadovaly. Revidoval výkopy pro NN kabely, výkopy pro VN kabely, uzemnění pro kostru FV článků, zahrnování kabelů a dohlížel, zda je u kabelů uložena folie. Dále uvedl, že byl přítomen, když se kabely dávaly do stringových rozvaděčů, kde se zahušťovaly, a dále do střídačů a na VN část a na úsekový odpínač rozvodných závodů. Všechny zmiňované práce se musely provádět pod jeho dohledem. K datu uvedenému na revizní zprávě uvedl, že jde o den, kdy byla revize dokončena, přičemž mezi dokončením a odevzdáním revizní zprávy může být jeden až dva dny. Při revizi měl k dispozici schválenou projektovou dokumentaci. Revizní činnost, a to i v případě FVE Jeníkov, vykonával vždy tak, že přišel do prostoru „Bremy“ v dojednaný den odjezdu a technik jej odvezl na stavbu a zpět. Revizní činnost nevykonával sám, byl na místě s technikem a jeho pomocnými techniky. K dotazu policie dále M. V. uvedl, že revidován byl odpínač, protože transformátory nereviduje, a dále že transformátory v době, kdy prováděl revizi na střídače, nebyly ještě osazeny. K dotazu policie, zda byla FVE Jeníkov v době, kdy prováděl revizi, dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize, M. V. uvedl, že kabelová vedení byla uložena v zemi a zakryta, kabely byly vytaženy do rozvaděčů a mohlo se provést měření izolačních stavů kabelů a

žilovodičů. Zapojování si technici mohli provést kdykoli později sami. Uzemnění bylo po celé oblasti nataženo zemnicím páskem, uzemněné byly rozvaděče, sloup úsekového odpínače, střídače, bylo provedeno měření uzemnění, hodnoty byly dobré, nebyly žádné námítky.

73. Dále revizní technik M. V. dne 25.9.2015 k dotazu policie, zda v době revize FVE Jeníkov byly postaveny všechny konstrukce a na nich položeny všechny FVP a kompletně dokončena montáž technologie a elektroinstalace, uvedl, že „panely, na tom se dělalo, to mne nezajímalo, každý string, začínáme od stringového rozvaděče, ty byly v době revize osazené, ze stringového rozvaděče je rozvod v zemi“. Všechny výkopy byly podle M. V. osazené, v kabelových rýhách bylo uloženo kabelové lože, šterk, písek a kabely byly nataženy. Proto dal příkaz k zahrnutí a pak přišel na měření izolačních stavů, kabely byly dotaženy k sběrným rozvaděčům a ze sběrných rozvaděčů přes frekvenční měniče do rozvodny NN. Zemnicí pásek byl uložen vedle kabelů, kabel VN stejně jako NN nebyl „samozřejmě“ v době, kdy tam M. V. byl, zapojen. Na sloupu odběrného místa nebyl VN odpínač, domeček byl uzavřený. Neviděl „TF VN“, neviděl VN odpínače. Změřil svodový proud na VN kabelech, ten se pohyboval kolem „4 mikroA“. Podle M. V. bylo vše naprosto v pořádku a v tuto dobu začal vystavovat revizní zprávu. Připojení VN kabelů neviděl, na to se musí podívat speciálně proškolený elektrikář. U domečku změřil paprskové uzemnění pro VN. Na otázku policie, kolik fotovoltaických panelů bylo v době revize položeno, M. V. odpověděl, že si myslí, že to byla více jak polovina a že panely byly dováženy postupně.
74. K fotografiím pořízeným Ing. P. K. ze společnosti KPI s.r.o., které byly M. V. předloženy policií k nahlédnutí, uvedl, že z jeho strany považoval revizi za dokončenou tím, že proměřil všechny kabelové přívody, zkontroloval kabelové rýhy a uložení kabeláže v rýhách a uzemnění. Nic víc nerevidoval. K dotazu policie, kdo prováděl revizi kabelu SOLAR, M. V. uvedl, že do 120 V se revize kabelů, kam patří výše uvedené, neprovádí, protože jde o bezpečné napětí.
75. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že revizní technik policii jednoznačně sdělil, že revidoval elektrárnu v době, kdy teprve probíhalo její osazování fotovoltaickými panely.
76. Zprávu o revizi vyhotovenou M. V. dne 19.11.2010 tak nelze považovat za zprávu o výchozí revizi, která by prokazovala bezpečnost dokončené fotovoltaické elektrárny, a to s ohledem na způsob a dobu provedení revize, neboť revizní technik jednoznačně uvedl, že revidoval elektrárnu v době, kdy teprve probíhalo její osazování fotovoltaickými panely. Pak ani údaj o výkonu elektrárny uvedený v revizní zprávě k datu provedení revizní prohlídky nemohl odpovídat skutečnému stavu - celkovému instalovanému výkonu na elektrárně, na který byla následně žalovaným udělena licence, neboť celkový instalovaný výkon je dán součtem výkonů všech nainstalovaných fotovoltaických panelů.
77. Skutečnost, že se revizní zpráva M. V. nemohla vztahovat k dokončené elektrárně, potvrzuje i vysvětlení podané policií J. K. dne 5.11.2015, který na FVE Jeníkov na konci roku 2010 pracoval se svými pracovníky, a to pro jednoho ze subdodavatelů stavby (VV

& J s.r.o.), za niž měl FVE Jeníkov na starost pan H. J. K. uvedl, že prováděli vyměřování, zatlučování krajních pilotů, betonáž, stavbu konstrukcí a veškeré pomocné práce včetně roznášení konstrukcí a panelů po staveništi. Montovali též panely. K dotazu policie, kdy se zmiňované práce prováděly, uvedl, že na konci října se teprve začaly roznášet konstrukce, a to po dodávkách panelů. První dodávka fotovoltaických panelů se podle J. K. uskutečnila dne 24.11.2010. Od tohoto dne se začaly pokládat a montovat panely. V polovině prosince 2010 byli na FVE Jeníkov již jen jeho pracovníci a práce ukončili tak, jak je uvedeno ve stavebním deníku, dne 18.12.2010. V té době prováděli montáž a opravy již připevněných fotovoltaických panelů. Po nich na místě už zůstali jenom elektrikáři, kteří zapojovali panely.

78. Z dokazování listinami, které žalobce identifikoval jako dokumentaci poskytnutou policii J. K. (úřední záznam policie ze dne 12.8.2014, č.j.OKFK-2089-61/TČ-2014-252402), vyplynulo, že J. K. podle jím ručně psaných záznamů převzal za VV & J s.r.o. dne 19.11.2010 dodávky fotovoltaických panelů typu ZKX 190 Wp. Jednotlivé záznamy J. K. se vztahují k balením panelů vždy po 28 paletách (záznamy 1. KONT CBHU 608 2250, 2. KONT CBHU 1824763, 3. KONT CBHU 1853397, 4. KONT CBHU 1869454, 5. KONTAINER TTNU 5629530, 6. KONT. CBHU 1733302, 7. KONTEJNER GVCU 4089293, 8. KONT GVCU 4126186 a 9. KONTEJNER TGHU 972827). Podle dílčího zápisu ze stavebního deníku J. K. za období od 11.10.2010 do 18.12.2010 probíhaly dne 18.11.2010 na FVE Jeníkov práce, které spočívaly v třídění omeg, roznosu konstrukcí, opravě výšek a roztečí zabouchaných kotev, montáži konstrukcí včetně omeg a vykládce kamionu. Od 14.12.2010 do 17.12.2010 tu probíhaly práce spočívající v úklidu, opravách konstrukcí včetně omeg, opravách položených panelů a montáži panelů. Zápis ze stavebního deníku J. K. obsahuje tabulku, v níž jsou uvedeny činnosti - kompletování jednotlivých stolů, dopokládání omeg, převrtání omeg, třídění materiálu, který nebyl označen z výroby, pokládání panelů a další jiné činnosti. Dále je zde uvedeno, že bylo odpracováno 714 hodin za měsíc říjen, za listopad pak 3 198,5 hodin a za prosinec 3 418 hodin a že v listopadu proběhla montáž 1 200 kusů panelů a v prosinci 4 142 kusů panelů.
79. Zápisy J. K. korespondují jak s jeho vysvětlením, tak s vysvětlením podaným policii revizním technikem M. V. v tom směru, že v době provádění revize ještě nebyla fotovoltaická elektrárna co do NN části (fotovoltaických panelů) vůbec dokončena.
80. To potvrzují i fotografie vytištěné policií z CD poskytnutého Ing. P. K. (přípis Ing. P. K. ze společnosti KPI s.r.o. ze dne 3.3.2015, č.j. OKFK-2089-132/TČ-2014-252402, o poskytnutí CD s fotodokumentací stavby FVE Jeníkov dle uzavřené SOD mezi společnostmi Skanska, a.s. a Brema, spol. s r.o.), zachycující stavbu FVE Jeníkov ke dni 1.11.2010, 22.11.2010, 23.11.2010, 6.12.2010 a 13.12.2010, jejichž pravost ani datum pořízení nebylo osobou zúčastněnou na řízení nikterak zpochybněno. Revizní prohlídka energetického zařízení probíhala nejpozději dne 18.11.2010 (viz výše podané vysvětlení revizního technika) a fotografie z pozdějšího data zachycují neosazené (holé) konstrukce bez fotovoltaických panelů (22.11.2010 a 23.11.2010), přičemž na některých fotografiích se mezi konstrukcemi pohybují pracovníci a na zemi leží smotané kabely. Na fotografii ze dne 6.12.2010 jsou vidět již osazené konstrukce se zasněženými

fotovoltaickými panely a je vidět i menší část prázdných konstrukcí. Fotografie ze dne 13.12.2010 zachycuje nákladní automobil s domečkem, prázdnou základovou desku, položený domeček s označením TS02 a pokládání dalšího domečku jeřábem. I tyto fotografie tak nikterak nevyvracejí vysvětlení revizního technika M. V. i J. K. ohledně stavu, resp. dokončenosti elektrárny včetně osazení panely; především z nich neplyne, že by k datu provedení revize bylo energetické zařízení FVE Jeníkov kompletně dokončeno.

81. Tuto skutečnost nikterak nevyvrací ani obsah vysvětlení podaného policii panem M. V. dne 5.3.2015, který uvedl, že pracoval na staveništi FVE Jeníkov ve druhé polovině října 2010 až do února 2011 pro společnost BREMA. Předmět smlouvy mezi společnostmi BREMA a SKANSKA v části elektromontážních prací byl podle M. V. realizován „někdy před Vánocemi, kolem dvacátého“, ale přesné datum si M. V. nevzpomněl. Uvedl, že pracoval „souběžně s montáží konstrukcí a panelů“, nebyl však schopen uvést, zda po termínu předání díla SKANSCE docházelo ještě k montáži panelů. Konstrukce podle něj „už asi stály“ a „elektrárna ke konci roku 2010 jela, ale ne na plný výkon, protože se nějaké věci dodělávaly“. Dále uvedl, že veškerou elektroinstalaci prováděla společnost EMSTEL, která dodala i kabel Solar 10,0 černý (1,7 km), který se používal k propojování solárních panelů mezi sebou a do sdružovacích skříní. K osazení rozvodu od společnosti První Elektro došlo podle M. V. během listopadu, trať byla osazena společností První Elektro.
82. Dále soud dokazoval k návrhu žalobce dodacím listem č. 17454627/10 s předtištěným datem 15.12.2010, z něhož vyplynulo, že společnost Elkas spol. s r.o. dodala společnosti BREMA vodič SOLAR 10,0 černý, SOLAR 10, počet 1 700 kusů.
83. Žalobce dále nedokončenost energetického zařízení FVE Jeníkov v době revize dovozoval též z předávacích protokolů na akci FVE Jeníkov u Duchcova podepsanými za společnost SKANSKA v zastoupení za T. J., stavbyvedoucího PT 11, panem S. a za přebírající VV & J s.r.o. J. K. Z nich však vyplynulo pouze to, se jedná o předávací protokoly na dodávky fotovoltaických panelů a že je na nich předtištěno datum podpisu v Praze dne 1.12.2010, 2.12.2010, 30.11.2010. Pokud jde o předávací protokoly ze dne 26.11.2010, 25.11.2010 a 24.11.2010, tak sice mají shodný předtištěný obsah jako výše specifikované předávací protokoly, a to co do smluvních stran, akce, a místa podpisu, nicméně nejsou podepsány oběma smluvními stranami a nic pro věc podstatného z nich tedy neplyne.
84. Pokud jde o úřední záznam o vysvětlení podaném policii Ing. P. Z. dne 3.11.2015, tak k námitce nepravdivosti revizní právy by podle žalobce mělo být podstatné tvrzení Ing. P. Z. týkající se Protokolu o předání a převzetí díla - stavby FVE Jeníkov ze dne 15.12.2010 mezi zhotovitelem (SKANSKA) a objednatelem LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT, v jehož příloze č. 1 – seznamu vad a nedodělků je uveden předtištěný text, že „nebyla provedena kontrola části elektro, termín a osoba bude upřesněna ze strany LUED“. K tomu Ing. P. Z. uvedl, že není elektrikář, a proto nekontroloval při osobní prohlídce a předání díla investorovi „všechny elektrické věci“. Dále ovšem Ing. P. Z. uvedl, že nebyl osobně přítomen u žádného předání díla

investorovi a podepsal soupis vad a nedodělků datovaný až dnem 26.4.2011. Tento důkaz tedy podle zdejšího soudu maximálně vypovídá o tom, že Ing. P. Z. nebyl tou osobou, která kontrolovala elektrickou část FVE Jeníkov a která byla u předání díla investorovi. Ve vztahu k obsahu revizní zprávy M. V. a stavu elektrárny v době revize tento důkaz nemá žádnou vypovídací hodnotu.

85. Pokud jde o dokazování dalšími listinami předloženými žalobcem, tak z nich vyplynulo pouze to, že dne 5.11.2010 společnost BREMA SK s.r.o. nabídla společnosti BREMA, spol. s.r.o. dodávku 361 ks rozváděčů za cenu 164 644 eur a poté vystavila dvě faktury č. 0220348 pro BREMA, spol. s.r.o. s datem splatnosti dne 19.12.2010 a datem dodání služby dne 19.11.2010, v nichž je uvedeno, že jde o fakturaci za výrobu rozváděčů pro FVE Jeníkov na základě objednávky č. M1002078 ze dne 5.11.2010. K tomu žalobce přiložil tři dodací listy na rozvaděče od společnosti BREMA SK s.r.o. pro BREMA, spol. s.r.o., které mají podle žalobce prokazovat dodání rozvaděčů na FVE Jeníkov po revizi. Pokud jde o dodací list č. DL12100105, ten prokazuje pouze to, že dne 19.11.2010 převzal dodávku rozvaděčů pan K., SPZ x. Pokud jde o rozvaděč na dodacím listu č. DL12100103, ten převzal pan V., datum převzetí je ovšem nečitelný. Pokud jde o rozvaděče dle dodacího listu č. DL12100104, tak tyto rozvaděče převzal 11.11.2010 pan M., SPZ x, za odběratele je uvedena společnost PKM spol. s r.o. Datum předání a skutečnost, že jde o dodávky konkrétně pro stavbu FVE Jeníkov, tedy tyto dodací listy podle zdejšího soudu neprokazují. Podle výše specifikovaných faktur mělo k dodávce rozvaděčů na FVE Jeníkov dojít dne 19.11.2010.
86. Pokud jde o žalobcem předložené dodací listy na rozvodny typu RTS FVE 1250/22PE, kdy za odběratele je vždy uveden V./K. (dodací list č. DL-2010-530-0176 ze dne 9. 12. 2010, datum převzetí 13. 12. 2010, dodací list č. DL-2010-530-0171 ze dne 9. 12. 2010, datum převzetí 13. 12. 2010, dodací list č. DL-2010-530-0160 ze dne 6. 12. 2010, datum převzetí 6. 12. 2010, dodací list č. DL-2010-530-0155 ze dne 26.11.2010, datum převzetí 28.11.2010), tak obsah těchto dodacích listů koresponduje s objednávkou č. M1001612 (odběratel BREMA, spol. s r.o., dodavatel První Elektro a.s.), potvrzením objednávky ze dne 8.10.2010 od BREMA, spol. s r.o. na dodávku 4 kusů kompaktních rozvoden typu RTS FVE 1250/22PE bez VN pro FVE Jeníkov u Duchcova a také s fakturou č. 0110000319 vystavenou společností První Elektro, a.s. pro BREMA, spol. s r.o. za dodávku 4 kusů kompaktních rozvoden typu RTS FVE 1250/22/PE s datem zdanitelného plnění 13.12.2010 a datem splatnosti 15.1.2011. Z těchto listin tedy vyplývá to, že rozvodny typu RTS FVE 1250/22PE dodala na stavbu FVE Jeníkov společnost První elektro, a.s. prostřednictvím subdodavatele Brema, spol. s.r.o. a že datum převzetí rozvoden byl dle dodacích listů pozdější, než datum revize.
87. K návrhu osoby zúčastněné na řízení soud dokazoval kopií protokolu o předání a převzetí díla FVE Jeníkov – kompletní dodávky fotovoltaické elektrárny na klíč, bez data podpisu a předtištěnou položkou záruční lhůta - datum 14.12.2010 - 14.12.2015. Má-li z obsahu tohoto protokolu podle osoby zúčastněné na řízení vyplývat, že dne 14.12.2010 jí bylo předáno dokončené dílo, tedy kompletní fotovoltaická

elektrárna, tak to nekoresponduje s obsahem zápisu o předání a převzetí dokončeného díla - stavby FVE Jeníkov podle smlouvy o dílo č. IP01/10/20636/140/0000 sepsaného LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT a jeho subdodavatelem Skanska a.s.; z tohoto zápisu plyne datum předání díla zhotoviteli subdodavatelem o den pozdější, tedy 15.12.2010. Především však protokol o předání a převzetí díla - stavby FVE Jeníkov předložený osobou zúčastněnou na řízení nemůže nic prokazovat ve vztahu k datu 18.11.2010, kdy měla být provedena revize kompletního a hotového díla co do všech součástí souvisejících s elektrickou energií. Za tohoto stavu bylo bezpředmětné zabývat se rozporem mezi tvrzením osoby zúčastněné na řízení ohledně data předání a převzetí dokončeného díla - stavby FVE Jeníkov a datem předání a převzetí dokončeného díla - stavby FVE Jeníkov, který je uveden na předávacím protokolu mezi společnostmi Skanska a.s. a LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT.

88. Stejně tak bylo bezpředmětné, aby soud dále objasňoval žalobcem předestřené nesrovnalosti ohledně okamžiku skutečného dokončení díla podávané podle žalobce ze samostatné přílohy č. 1 - zápisu o předání a převzetí dokončeného díla, seznam vad a nedodělků - stav ke dni 26.4.2011, s razítkem společnosti MAURING spol. s r.o., či z přílohy č. 1 k předávacímu protokolu ze dne 15.12.2010, a aby soud vyjasňoval okolnosti samotného ukončení přejímacího řízení mezi subdodavateli, k nimž žalobce předložil kopie zápisů o předání a převzetí díla ze dne 15.6.2011 mezi společnostmi Skanska a.s. a VV & J s.r.o. a ze dne 7.12.2010 mezi Skanska a.s. a Brema, spol. s r.o.
89. Pokud jde o dokazování protokolem stavebního úřadu Duchcov ze dne 14.12.2010 o průběhu ústního jednání spojeného s místním šetřením, tak z obsahu protokolu vyplynulo, že stavba FVE Jeníkov je zpracovaná (vybudovaná) z 90%, nejsou dokončeny terénní úpravy. Jedná se tedy opět o důkaz, který se týká období po provedené revizi a ke způsobu revize a stavu elektrárny v době, kdy měla být revidována, z něho nic nevyplývá. Z prezenční listiny pak plyne, že se místního šetření za osobu zúčastněnou na řízení účastnil pan M.
90. Dovožoval-li z tohoto protokolu žalobce, že nebyly namontovány všechny komponenty FVE Jeníkov, tak soud z tohoto důkazu takovou skutečnost nezjistil, neboť v konkrétní rovině zápis hovoří pouze o nedokončených terénních úpravách. Ze změnového listu č. 3 ohledně navýšení výkonu o 11,16 kWp na projekt FVE Jeníkov 5MWp pak vyplývá maximálně ta skutečnost, že listinu tohoto obsahu měl podepsat D. T. a P. M., byla vystavena dne 16.1.2011 a obsahuje text, že je požadováno navýšení výkonu o 11,16 kWp, požadováno „LUED s.r.o.“ Ani toto skutkové zjištění se nadto netýká způsobu revize a stavu elektrárny v době, kdy měla být revidována; tu ostatně po provedeném dokazování není pochyb o tom, že v době revize nebyla elektrárna kompletně osazena FVE panely.
91. Pokud jde o dokazování kopií čestného prohlášení LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT ze dne 27.1.2016, jež měl vyhotovit jednatel Mgr. D. M., tak z něho vyplynulo, že při uzavírání smlouvy o dílo LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT vycházel z tehdy uzavřených smluv na dodávku fotovoltaiických

panelů se svými subdodavateli, kteří garantovali dodávku příslušného druhu a typu panelů, že opakovaně docházelo k porušování dodacích podmínek od čínských výrobců, přičemž někteří nedodali dodávky vůbec, a že z toho důvodu musel zhotovitel přistoupit ke změně výrobce a typu a druhu panelů, přičemž zásadním kritériem této změny bylo zachování celkového dodaného nominálního výkonu panelů. Změna druhu a typu panelů byla vždy odsouhlasena zástupcem objednatele (osoby zúčastněné na řízení), čímž došlo ke změně smlouvy o dílo, neboť vzhledem k situaci na trhu s fotovoltaickými panely ke konci roku 2010 bylo nereálné na každou změnu reagovat formálním smluvním dodatkem, kdy se i náhradní varianty dodávek ještě měnily. Z výše uvedených důvodů byla elektrárna realizována z 26 304 kusů PV panelů typu LDK 195, ZKX 185, ZKX 190. Vzhledem k nižšímu nominálnímu výkonu těchto panelů (185-195 Wp) pak bylo nutné dodat jejich větší množství, aby byl zachován celkový výkon elektrárny v rozsahu daném příslušnými povoleními státních orgánů a distributora. Toto prohlášení LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPMENT tedy může vysvětlovat, proč byly na stavbu dodány jiné fotovoltaické panely než podle smlouvy o dílo, a vyplývá z něj, že o změně v počtu a typu panelů byla osoba zúčastněná na řízení vždy informována; ke způsobu a době provedení revize a stavu elektrárny v době, kdy měla být revidována, však ani z této listiny nic neplyne.

92. Stejně tak se stavu energetického zařízení ke dni revize dne 18.11.2010 nemohou týkat faktury č. 2011001, 2011002, 2011003, 2011004, 20110052011006, 2011007, 2011008, 2011009, 2011010, 20121011, 2012001, které dokládají realizaci dodávek elektrické energie osobou zúčastněnou na řízení pro společnost ČEZ Distribuce, a.s. v období leden až červen 2011. Dále též zápis ze závěrečné kontrolní prohlídky stavby FVE Jeníkov provedené stavebním úřadem Duchcov dne 25.1.2011 prokazuje pouze to, že zkušební provoz výroby fotovoltaické energie proběhl bez závad a lze jej předat do užívání. Z kolaudačního souhlasu ze dne 25.1.2015, č.j. MD/2319/11-VŽP/330/Pu, pak vyplynulo, že stavba FVE Jeníkov obsahuje výrobu fotovoltaické energie o výkonu 4 997,76 kWp, z fotovoltaických panelů s připojením do stávající sítě ČEZ a že v rámci závěrečné prohlídky stavby nebyly na stavbě zjištěny žádné závady ani nedodělky bránící bezpečnému užívání stavby.
93. Dále osoba zúčastněná na řízení doložila protokol ČEZ Distribuce, a.s., podepsaný v Děčíně dne 27.12.2010 (podpis pověřeného pracovníka ČEZ Distribuce, a.s. je nečitelný), který se týká kontroly splnění technických podmínek pro uvedení výroby Jeníkov u Duchcova do provozu s distribuční soustavou ČEZ Distribuce, a.s. Tuto kontrolu provedli dne 23.12.2010 pracovníci ČEZ Distribuce a.s. se závěrem, že zdroj může být ode dne provedení kontroly provozován paralelně s DS.
94. Také tato listina, kterou soud k návrhu osoby zúčastněné na řízení dokazoval, se po stránce skutkové netýká období do 18.11.2010. Tato listina, stejně jako faktury za výrobu elektrické energie od ledna 2011 či zápis ze závěrečné kontrolní prohlídky stavby FVE Jeníkov provedené stavebním úřadem Duchcov dne 25.1.2011 a kolaudační souhlas, se tak netýkají stavu elektrárny v době revize, nýbrž ke dni 18.11.2010, 23.12.2010 a 25.1.2011, přičemž z těchto listin vyplynulo pouze to, že zařízení bylo ke

dni 14.12.2010 v takovém stavu, že bylo možné povolit jeho zkušební provoz a ke dni 23.12.2010 bylo možné zdroj provozovat paralelně s distribuční sítí.

95. Zdejší soud doplňuje, že nedokazoval právním stanoviskem Technické inspekce ze dne 14.8.2013, neboť to neshledal potřebné pro skutkové vyjasnění stavu, jaký byl určující pro žalovaného v jím vedeném řízení. Ze stejného důvodu nedokazoval znaleckým posudkem Vysoké školy Báňské Ostrava týkajícím se náležitostí revizních zpráv energetického zařízení Saša-Sun s.r.o. Dále zdejší soud nedokazoval přípisem žalovaného ze dne 25.9.2013 ohledně upřesnění rozdílu ve výnosech po dobu 20 let u tří společností, kopií listiny Sdělení Energetického regulačního úřadu a ani přípisem žalovaného ze dne 22.10.2012, jež se týkají jiného žadatele o udělení licence. Dokazováno nebylo ani tiskovou zprávou policie ze dne 29.1.2016, článkem z internetu a přípisem od policie a serveru novinky.cz., které ke svému vyjádření přiložila osoba zúčastněná na řízení – žádné skutkové zjištění pro nyní posuzovanou věc by z nich nebylo možno učinit. Zdejší soud z téhož důvodu považoval za nadbytečné dokazovat znaleckým posudkem ke stavu trhu s fotovoltaickými panely ke konci roku 2010. Dále by bylo s ohledem na zjištěný skutkový stav nadbytečné předvolávat zaměstnance či bývalé zaměstnance stavebního úřadu v Duchcově a subdodavatelů díla jako svědky, stejně jako vyslýchat revizního technika M. V. k zodpovězení otázky, zda mají či nemají být v době provádění revize namontovány na fotovoltaické elektrárně fotovoltaické panely. S ohledem na provedené dokazování, z něhož bezpečně po skutkové stránce vyplynulo, že revize byla provedena v době, kdy se na FVE Jeníkov teprve montovaly fotovoltaické panely, bylo též bezpředmětné, aby soud podrobil znaleckému zkoumání inkoust na protokolu o předání a převzetí díla s datem počátku záruční lhůty 14.12.2010, který doložila osoba zúčastněná na řízení.
96. Za situace, kdy bylo zjištěno, že revizní technik M. V. revidoval elektrárnu v době, kdy ještě nebyla dokončena ve všech podstatných částech, protože probíhalo osazování FVE Jeníkov fotovoltaickými panely, nemohla být revizní zpráva dostatečným podkladem pro vydání rozhodnutí o udělení licence, neboť neprokazuje bezpečnost a tedy technickou způsobilost energetického zařízení. Předložená revizní zpráva M. V. tak není dostatečným podkladem, který by prokazoval splnění technických předpokladů.
97. Zároveň je třeba zdůraznit, že nedokončenost elektrárny v jejích podstatných aspektech souvisejících s výrobou elektrické energie ke dni udělení licence (ke dni 22.12.2010) nebyla v žalobě ani v nejhrubších rysech zpochybněna. Proto je zcela nepřipadný požadavek žalovaného, aby se po již provedeném dokazování zdejší soud nad rámec žalobních bodů a zjištěného skutkového stavu zabýval v roce 2019 tím, zda byla FVE Jeníkov ke dni 22.12.2010 kompletně dokončena ve všech částech, které přímo či nepřímo nesouvisí s výrobou elektrické energie.

IV.h Dobrá víra

98. Zdejší soud se dále zabýval otázkou existence dobré víry osoby na řízení zúčastněné ve správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí za situace, kdy nebyla v licenčním řízení předložena řádná revizní zpráva, protože revizní technik revidoval elektrárnu v době, kdy nebyly namontovány všechny revizní panely. *„Platí přitom, že dobrá víra se*

předpokládá a je na veřejné moci, aby její existenci vyvrátila. K tomu ale v nyní souzené věci dle názoru Ústavního soudu nedošlo... Nejvyšší správní soud vyslovil absenci dobré víry stěžovatelky, kterou by bylo nutné chránit ve správním soudnictví, aniž náležitě a přesvědčivě vysvětlil odlišné zacházení oproti věci Tuchlovice, v níž za skutku velmi podobných okolností dospěl k opačnému závěru. Tento deficit má ovšem významný přesah i do rozhodování krajského soudu o dobré víře stěžovatelky, byť v době jeho rozhodnutí (9. 6. 2016) nebyl ještě rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci Tuchlovice vydán (30. 3. 2017). Z toho důvodu pokládá Ústavní soud za nutné, aby se optikou nosných důvodů v otázce ochrany dobré víry, zaujatých v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 313/2015-492 ze dne 30. 3. 2017, zabýval nejprve krajský soud a aby na jejich základě ve věci stěžovatelky znovu rozhodl.“ (nález Ústavního soudu ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17).

99. Žalobce předně k otázce dobré víry po vydání nálezu Ústavního soudu argumentuje tak, že nyní posuzovaná věc není skutkově podobná s věcí „FVE Tuchlovice“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492) a naopak je po skutkové stránce podobná s věcí „FVE Mozolov“, „ZONAS“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.2.2016, č.j. 9 As 256/2015-229), „Saša-Sun“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2017, č.j. 9 As 145/2016-450) a „Zdeněk-Sun“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2017, č.j. 9 As 146/2016-366). Zdejší soud s touto argumentací nesouhlasí, a to z následujících důvodů.
100. Pokud jde o podobnost s věcí „FVE Tuchlovice“ na rozdíl od věci „FVE Mozolov“, tak již z nálezu Ústavního soudu ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17, vyplývá, že odlišnosti nyní posuzované věci od věci „FVE Tuchlovice“ akcentované Nejvyšším správním soudem v nyní posuzované věci Ústavní soud jasně a zřetelně odmítl; v bodě 35 svého nálezu uvedl, že tato věc se v podstatných rysech značně odlišuje od věci „FVE Mozolov“. Podle Ústavního soudu „Odmítnutí argumentace stěžovatelky zde kasační soud založil na dvou podstatných momentech...Prvním je, že revizní zpráva předložená stěžovatelkou pro účely licenčního řízení pouze popisovala stav, v jakém se má elektrárna nacházet v budoucnu dle projektové dokumentace, a to z toho důvodu, že revizní zpráva je v těchto částech psaná v přítomném čase, nikoliv v čase budoucím (bod 29 napadeného rozsudku Nejvyššího správního soudu). Ústavní soud k tomu podotýká, že identické nedostatky revizní zprávy, které kasační soud v napadeném rozsudku přičítá k tíži stěžovatelce, existovaly i ve věci Tuchlovice. Ostatně sám Nejvyšší správní soud v rozsudku Tuchlovice uvádí, že "[c]o se osvědčení bezpečnosti týče, revizní zpráva je v části, kde na straně 2 vyvolává dojem, že fotovoltaické panely nechyběly, a současně postrádá jednoznačné sdělení, že údaje o panelech a jejich spojení revizní technik pouze převzal z projektové dokumentace, aby revidovanou FVE Tuchlovice identifikoval, přinejmenším zmatečná, zavádějící a může působit nepravdivě" (bod 41 rozsudku č. j. 2 As 313/2015-492 ze dne 30. 3. 2017). Stěžovatelka v řízení o ústavní stížnosti předložila kopii této revizní zprávy FVE Tuchlovice (příloha C), která byla předmětem sporu, a Ústavní soud se s hodnocením kasačního soudu provedeným v citovaném rozsudku ztotožňuje. I tato zpráva je totiž psaná v přítomném, a nikoli budoucím čase. Příkladem toho je konstatování revizního technika na straně 3 zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení č. 33/2010 ze dne 29. 9. 2010 pro FVE

Tuchlovice, kde se uvádí, že "[p]anely jsou namontovány pod úhlem 26°. Orientace sestav je na čistý jih. Ve FV panelech jsou použity FV články vyrobené z monokrystalického křemíku. Tyto články mají vysokou účinnost a dlouhou životnost. Barva článků je tmavě modrá ... Pro dosažení požadovaného výkonu je osazeno 40 950 ks fotovoltaických panelů." Ústavní soud je tudíž toho názoru, že výtka kasačního soudu je v tomto ohledu lichá... Druhým stěžejním momentem je poukaz kasačního soudu na to, že ve věci Tuchlovice nebylo lze dovodit, že tamní stěžovatelka by se byla snažila zastírat, že v době revize nebyly namontovány všechny fotovoltaické panely. Podle Nejvyššího správního soudu tomu tak bylo proto, že přímo ve stěžovatelskou současně s revizní zprávou předloženém kolaudačním souhlasu bylo uvedeno, že dne 9. 11. 2010 byl vydán zákaz používání stavby pro její nedokončenost, takže žalovaný [Energetický regulační úřad] mohl na základě dodaných podkladů jednoduše zjistit, že revize byla vykonána ještě v době, kdy FVE Tuchlovice nebyla kompletní (srov. citaci v bodě 26). Naproti tomu u nynější stěžovatelky kasační soud konstatoval, že ve správním spise se nevyskytuje žádný doklad, ze kterého by plynulo, že stěžovatelka nezakrývala, že elektrárna dokončena nebyla, a tak nemohl dospět k závěru, že stěžovatelka byla v dobré víře, kterou by bylo nutné chránit ve správním soudnictví (bod 32). Ústavní soud však porovnáním argumentace v obou věcech dospěl k závěru, že ani jedna z těchto dvou tezí s ohledem na níže řečené neobstojí... Ačkoli je nepochybné, že ve věci stěžovatelky nebyl vydán zákaz používání stavby pro její nedokončenost, jako tomu bylo ve věci Tuchlovice, nelze přehlédnout, že v době udělení licence stěžovatelka již disponovala rozhodnutím Městského úřadu Duchcov, odboru výstavby a ŽP, č. j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu ze dne 14. 12. 2010, které nabylo právní moci dne 15. 12. 2010 a kterým bylo jednak povoleno dle § 123 odst. 1 stavebního zákona předčasné užívání stavby - Fotovoltaické elektrárny Jeníkov, jednak uloženo, že kolaudační souhlas na tutéž stavbu, označenou výslovně jako dočasnou, lze vydat jen po provedení zkušebního provozu. Rozhodnutí dále blíže vymezuje podmínky zkušebního provozu. Odtud plyne, že měl-li Energetický regulační úřad v době udělení licence (22. 12. 2010) k dispozici citované rozhodnutí stavebního úřadu, mohl též bez potíží seznat, že stavba ještě není zcela dokončena. Totiž dle § 123 odst. 1 stavebního zákona ve znění do 29. 12. 2010 mohl stavební úřad na žádost stavebníka vydat časově omezené povolení k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením, pokud to nemá podstatný vliv na užitelnost stavby, neohroží to bezpečnost a zdraví osob nebo zvířat anebo životní prostředí. Identická úprava je obsažena i v aktuálně platném znění stavebního zákona a tvořila jeho součást již v původním znění... V projednávané věci není mezi účastníky řízení sporu o tom, že stěžovatelka v řízení o udělení licence před Energetickým regulačním úřadem předložila nejen onu "spornou" revizní zprávu ev. č. 100NN2010 ze dne 18. 11. 2010, ale i zmíněné rozhodnutí stavebního úřadu o předčasném užívání stavby a povolení zkušebního provozu (viz bod 8 vzpomínaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2015 a str. 13 původního rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 1. 2015). Také podle ustanovení § 9 písm. c) shora citované vyhlášky č. 426/2005 Sb. se technické předpoklady prokazovaly u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením právě povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem. Stěžít pak lze ale tvrdit, že Energetický regulační úřad nemohl na základě dodaných podkladů jednoduše

ověřit, že revize byla vykonána ještě v době, kdy FVE Jeníkov nebyla kompletní, a navíc v době, kdy stavební úřad ještě neprovedl ani místní šetření. I zde tedy platí, že na to, že revizní zpráva ve spojení s povolením předčasného užívání stavby v předložené podobě nemůže osvědčit bezpečnost elektrárny v plném rozsahu, měl stěžovatelku upozornit a vyzvat ji k odstranění vad revizní zprávy. Namísto toho se s výše zmíněnými dokumenty zjevně spokojil, třebaže z rozhodnutí stavebního úřadu se nedokončenost stavby nutně podává. Názor kasačního soudu vyjádřený v napadeném rozsudku stran zakrývání nedokončenosti fotovoltaické elektrárny stěžovatelkou tudíž pokládá Ústavní soud ve světle těchto okolností za nepřijatelný. ... Především však dle názoru Ústavního soudu nelze odhlédnout od toho, že stěžovatelce nemůže jít k tíži, že v její věci stavební úřad nevydal zákaz používání stavby pro její nedokončenost, jak k tomu došlo ve věci Tuchlovice. Jednak vydání zákazu nezávisí na vůli stavebníka, jednak zpravidla vždy směřuje proti jeho zájmu na dokončení a kolaudaci stavby. Již z toho důvodu by proto bylo absurdní požadovat po stěžovatelce domáhání se vydání zákazu stavby pro její nedokončenost jen proto, aby Energetickému regulačnímu úřadu mohlo být ze spisu snáze zřejmé, že stavba ještě není dokončena, a tudíž je třeba žadatele o licenci v tomto směru vyzvat k nápravě, konkrétně k odstranění vad revizní zprávy... Ústavní soud současně podotýká, že nyní řešená věc se v podstatných rysech značně odlišuje od věci řešené nálezem sp. zn. I. ÚS 946/16, kterým Ústavní soud nevyhověl tehdy podané ústavní stížnosti obchodní společnosti FVE Mozolov s. r. o. V tehdy řešené věci se z pohledu existence dobré víry vyskytl zásadní rozdíl, a to vědomost tehdejší stěžovatelky o úpravě revizní zprávy, u níž nebyla schopna vysvětlit, jak k ní došlo. Její vlastní vysvětlení přitom bylo vyvráceno, takže Ústavní soud za takového stavu neshledal ústavně vadným závěr správních soudů o tom, že stěžovatelka věděla, že upravená revizní zpráva neodpovídá revizní zprávě zpracované revizním technikem (a tedy ani provedenému rozsahu revize), a přesto tuto zprávu v licenčním řízení předložila. Šlo tedy o úmyslné uvedení rozhodujícího orgánu v omyl předložením nepravdivých podkladů. To však není případ nynější stěžovatelky... V čistě vertikálních vztazích, v nichž byly nezákonným rozhodnutím založeny oprávnění nebo výhoda jednotlivce oproti stavu, který měl podle objektivního práva nastat, avšak který v důsledku nezákonnosti nenastal, je nutno důvěru v akty veřejné moci a právní jistotu nabytí práv pokládat za zásadní a ustoupit od její ochrany pouze za situace obrožení vskutku závažného veřejného zájmu. Je totiž věcí státu, aby ve správních řízeních, která vede, nechyboval, a pokud k tomu přeci jenom dojde, aby zásadně nesl následky svých pochybení. Nezbytnost ochrany důvěry v akty veřejné moci a z nich nabytých práv však může být oslabena tam, kde není dána dobrá víra v jejich správnost či zákonnost.“ (nález Ústavního soudu ze dne 11.12.2018, sp. zn. I. ÚS 2086/17).

101. Pokud tedy žalobce nyní po vydání citovaného nálezu Ústavního soudu argumentuje podobností s věcí „FVE Mozolov“, v níž byly zjištěny jiné vady než v nyní posuzované věci (držitel licence žalovanému vůbec nepředložil příslušné rozhodnutí stavebního úřadu ve smyslu § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb.; pokud jde zprávu o výchozí revizi, ta nejen nebyla provedena na celé zařízení, resp. na jeho NN část, ale nadto byla pozměněna – srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 28.5.2018, č.j. 62 A 116/2013-163), je tato argumentace v přímém rozporu s citovaným názorem Ústavního soudu, kterým je zdejší soud vázán.

102. Pokud žalobce dále argumentuje podobností s věcmi „Zdeněk-Sun“, „Saša-Sun“ a „ZONAS“, tak ani této argumentaci zdejší soud nemůže přisvědčit. Ve věcech „Saša-sun“ a „Zdeněk-sun“ žalovaný udělil licenci s účinky ke dni 31.12.2010 v roce 2014, a to za zcela jiných skutkových i právních okolností spočívajících zejména v tom, že licence byla takto žalovaným udělena v obnoveném řízení za situace, kdy byla žalovanému v licenčním řízení předložena mimo jiné revizní zpráva, u níž revizní technik popřel, že by ji podepsal, a dále za situace, kdy sám žalovaný na konci roku 2010 za účasti žadatele o licenci provedl ohledání na místě, při němž bylo zjištěno, že elektrárna nebyla ještě kompletně dokončena, a to nejen v části namontovaných fotovoltaických panelů. Pokud jde o věc „ZONAS“, důvody zrušení licence zdejším soudem spočívaly ve zjištění, že předložené revizní zprávy nebyly vyhotoveny na základě fyzické prohlídky zařízení, nýbrž tzv. od stolu, přičemž jeden z revizních techniků dokonce popřel, že by předloženou revizní zprávu vůbec vyhotovil.
103. V nyní posuzované věci z již provedeného dokazování, jak bylo shrnuto v bodech 73 až 76 tohoto rozsudku, vyplynulo, že revizní technik považoval z jeho strany revizi za dokončenou s tím, že fotovoltaické panely jej z hlediska jeho revizní činnosti na zařízení FVE Jeníkov „nezajímaly“, neboť revidovat zařízení začínal „od stringového rozvaděče“, což uvedl na policii dne 24.9.2015. Ke stavu FVE v době revize dne 4.11.2014 na policii uvedl, že kabelová vedení byla uložena v zemi a zakryta, kabely byly vytaženy do rozvaděčů a mohlo se provést měření izolačních stavů kabelů a žilovodičů. Zapojování si technici mohli provést kdykoli později sami. Uzemnění bylo po celé oblasti nataženo zemnicím páskem, uzemněné byly rozvaděče, sloup úsekového odpínače, střídače, bylo provedeno měření uzemnění, hodnoty byly dobré, „nebyly žádné námítky“.
104. K návrhům žalobce na dokazování k otázce dobré víry osoby zúčastněné na řízení ve správnost jí udělené licence, uplatněným dne 7.2.2019, zdejší soud doplnil již dříve provedené dokazování akcentovanými pasážemi z úředního záznamu o vysvětlení podaném revizním technikem M. V. policii dne 4.11.2014. K otázce policie „Můžete mi z předložené výchozí revizní zprávy doložit, že byly zrevidovány všechny 4 TS?“ revizní technik uvedl, že je tam odpínač a transformátor, tyto transformátory nerevidoval, „ačkoli na mně byl činěn nátlak, abych tak učinil, ale skutečně jsem tyto nerevidoval“. Revizní technik dále uvedl, že VN zkoušky na transformátory musí udělat výrobce a dodat je s výrobkem. Transformátory v době, kdy dělal revizi na střídače, nebyly ještě osazeny, dodávaly se jednotlivě později, podrobnosti by mohla sdělit společnost BREMA s.r.o. K otázce policie „V jakém stavu dle vás musí být FVE v době, kdy je prováděna výchozí revize? – zejména, zda musí být namontovány a připojeny všechny FVP?“ revizní technik uvedl, že „v každém případě musí být FVP, zapojení do rozvaděčů stringů, to je vrchní vedení kabeláže, od rozvaděčů stringů to jde do země, do střídačů, kabely jsou uloženy v zemi, musí být změřeny izolační vlastnosti kabelů, tyto musí být dotaženy do rozvaděčů, do měničů, do domečků, musí být kompletně provedena zemnicí síť, tato musí být zapojena na konstrukce FVP, uzemnění do rozvaděčů stringů, rozvaděčů, VN rozvaděčů, střídačů a uzemněný úsekový odpínač rozvodné soustavy. Nejdříve se měří uzemnění, neměřím všechno, jen co si vyhlédnu,

kostru FVP, asi 20 měření podle plochy, pokud uzemňovací odpor je v pořádku, další měření na podpěrách FVP neprovádím. Dále měřím uzemnění u rozvaděčů, u střídačů, u VN TF, a uzemnění na sloupu. Pokud jsou hodnoty dobré, můžou vše zasypat. U kabelů se měří izolační stav kabelů v rozpojeném stavu, tzn. ani jeden ani druhý konec není zapojen, jsou-li dobré, můžou si konce kabelů zapojovat dle projektové dokumentace, u toho podle revizního technika „nemusí být“, U VN kabelů musí být měřen svodový proud do země, pokud nepřekračuje 0,4 mA, je to v pořádku, kabely se mohou zahrnout a lidé, kteří mají licenci pro VN, můžou zapojovat koncovky. Totéž u odběrového místa u rozvodových závodů, u odpínače“. Podle revizního technika se dále při revizi neměří impedance, protože nikde není napětí, jen u „Antoníčka“, kde se bere proud ze sítě. Za nevyhovující podle revizního technika „stačí“ izolační stav kabelů a odpory uzemnění, jsou-li v pořádku, je tím zaručena bezpečnost celého zařízení.

105. Z takto doplněného dokazování podle zdejšího soudu nevyplývalo ohledně průběhu revize FVE Jeníkov nic, co by změnilo již výše uvedená skutková zjištění, že revizní technik revidoval zařízení FVE Jeníkov až od zapojení rozvaděčů do stringů, vrchní vedení kabeláže, konstrukci FVE, uzemnění a pokračování vedení až VN části, kde měřil svodový proud do země, a že jím prováděná revize fotovoltaické panely a jejich zapojení do konstrukce FVP nezahrnovala.
106. Dovožuje-li žalobce z odpovědi revizního technika policii, že „v každém případě musí být FVP, zapojení do rozvaděčů stringů, to je vrchní vedení kabeláže, od rozvaděčů stringů to jde do země, do střídačů, kabely jsou uloženy v zemi, musí být změřeny izolační vlastnosti kabelů, tyto musí být dotaženy do rozvaděčů, do měničů, do domečků, musí být kompletně provedena zemnicí síť, tato musí být zapojena na konstrukce FVP, uzemnění do rozvaděčů stringů, rozvaděčů, VN rozvaděčů, střídačů a uzemněný úsekový odpínač rozvodné soustavy“ (pozn. *zvýrazněno zdejším soudem*), skutečnost, že musel vědět, že revizi podléhají i fotovoltaické panely a že tudíž osoba zúčastněná na řízení nebyla v dobré víře, tak k tomu zdejší soud uvádí, že z citované pasáže úředního záznamu o podaném vysvětlení ve spojení s již provedenými důkazy neplyne, že by revizní technik o průběhu revize lhal a že by si byl vědom toho, že revize byla provedena vadně. Naopak revizní technik od počátku popisuje průběh a rozsah jím prováděné revize stejně. V průběhu řízení před zdejším soudem nebylo prokázáno, že by revizní technik postupoval úmyslně chybně, a z citované pasáže jeho vysvětlení „v každém případě musí být FVP“ nelze mít takový úmysl za prokázaný.
107. Jako ve věci „FVE Tuchlovice“ bylo prokázáno pouze to, že revizní technik vycházel z toho, že samotné FVE panely revizi nepodléhají a že je třeba z jeho hlediska na zařízení revidovat pouze rozvody od stringů dále. Požaduje-li osoba zúčastněná na řízení vyslechnout v reakci na argumentaci žalobce revizního technika, tak k tomu zdejší soud uvádí, že to s ohledem na provedené dokazování není potřeba, tím spíše ne za situace, kdy je takový důkazní návrh poprvé vznesen až v roce 2019 a kdy ani žalobce důkaz výsledkem revizního technika po celou dobu neuplatnil.
108. Žádný z důkazů přitom neprokázal, že by osoba zúčastněná na řízení v průběhu výstavby FVE Jeníkov jakkoli revizního technika instruovala či si byla vědoma vady

revizní zprávy anebo by vědomě zastírala skutečný rozsah provedené revize. Nic takového nevyplynulo ani z dokazování projektovou dokumentací projektanta Ing. J. M., která je součástí spisu stavebního úřadu, k návrhu žalobce. Z této zprávy s údajem o vyhotovení „11/2010“ a s potvrzením stavebního úřadu o tom, že dokumentace byla ověřena dne 25.1.2011, vyplývá popis skutečného provedení stavby, včetně toho, co má být instalováno, tedy i panelů a propojení, přičemž v závěru je uvedeno, že „Veškeré rozvody a instalace musí být provedeny dle platných ČSN. Při instalaci je nutné dodržet stanovisko a podmínky distribuční společnosti. Na instalovaném zařízení musí být provedena výchozí revize dle ČSN.“ Ani z této projektové dokumentace, i kdyby ji měl revizní technik v době revize k dispozici, nelze podle zdejšího soudu dovodit, že pokud revizní technik prováděl revizi FVE Jeníkov výše popsáním způsobem (tedy „od stringů“) v době, kdy byla osazována fotovoltaickými panely, postupoval vědomě a úmyslně nesprávným a nezákonným způsobem.

109. Pokud žalobce v této souvislosti odkazuje na věc „FVE 45“, v níž byla shledána revizní zpráva nepravdivou, jednalo se podle zdejšího soudu o skutkově odlišný případ, v němž existovaly tři různé verze téže revizní zprávy a kdy měl revizní technik „po upozornění“ revizní zprávu přepracovat. Držitel licence si přitom těchto nesrovnalostí byl vědom, a nadto se jeho zmocněný zástupce účastnil prohlídky stavebního úřadu, při níž bylo zjištěno, že elektrárna není v podstatných částech dokončena (rozsudek zdejšího soudu ze dne 18.2.2016, č.j. 62 A 78/2013-738).

110. Pokud žalobce spatřuje oproti věci „FVE Tuchlovice“ odlišnost v tom, že žadatel o licenci musel vědět z podmínek stanovených v projektové dokumentaci, kterou si nechal vypracovat, že revizi energetického zařízení lze provést až po dokončení prací a konfrontování skutečného stavu s projektovou dokumentací, což mu mělo být podle žalobce zřejmé z projektové dokumentace pro územní a stavební řízení, která byla vypracována k žádosti žadatele o licenci (zpracovatel General Energy Building s.r.o.), jež je nedílnou součástí veřejnoprávní smlouvy o provedení stavby ze dne 30.8.2010, tak z dokazování k návrhu žalobce příslušnou pasáží této projektové dokumentace vyplynulo, že „Po ukončení prací budou provedeny komplexní zkoušky zařízení za účasti provozovatele, objednatele a dodavatele. Skutečný stav zařízení bude zkonfrontován se současným stavem projektové dokumentace. Na zařízení bude vydána výchozí revize dle ČSN 33 1500 a vystavena revizní zpráva dle ČSN 33 2000-6“. Podle zdejšího soudu z tohoto důkazu neplyne, že osoba zúčastněná na řízení i revizní technik museli vědět, že výchozí revize má zahrnovat i revizi kompletně zapojených fotovoltaických panelů; ostatně v době svého rozhodování si toho nebyl vědom ani žalovaný. Stejně jako ve věci „FVE Tuchlovice“ za daného stavu nelze osobě zúčastněné na řízení „...vytýkat, že chybu v postupu revizního technika neodhalila, a to tím spíše v situaci, kdy se ani renomované znalecké ústavy dodnes neshodují, zda a co bylo třeba kontrolovat ve vztahu k fotovoltaickým panelům a zda bylo možné deklarovat bezpečnost fotovoltaické elektrárny před jejich montáží. Sám žalovaný navíc během jednání před Nejvyšším správním soudem dne 8. 2. 2017 stvrdil, že v revizních zprávách z roku 2010 bylo běžně uváděno, že revizní technik vycházel ohledně údajů týkajících se fotovoltaických panelů z předložené projektové

dokumentace, aniž by je překontroloval, což dokresluje tehdejší praxi, jejíž vadnost stěžovatelka nemohla ani při běžné míře obezřetnosti rozpoznat.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492).

111. Žalobce dále k otázce, zda mohlo být žalovanému zřejmé, že stavba ještě není dokončena, navrhol doplnit dokazování i spisem stavebního úřadu, a podrobnou argumentací dovozoval zmatečnost rozhodnutí stavebního úřadu o povolení zkušebního provozu ze dne 14.12.2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu. Podle žalobce ze správního spisu k povolení zkušebního provozu vyplývá, že žadatel o licenci se nedomáhal předčasného užívání stavby, nýbrž „zkušebního provozu“, že stavební úřad vedl řízení „o prozatímním užívání stavby ke zkušebnímu provozu“ a že své následné rozhodnutí označené jako „rozhodnutí povolení zkušebního provozu“ ani nepovažoval za rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby. Podle žalobce je vyloučeno, aby na tutéž stavbu bylo vydáno současně jak povolení k předčasnému užívání (situace, kdy stavba není úplně dokončena), tak povolení zkušebního provozu (situace, kdy je stavba dokončena a je třeba ověřit její funkčnost a vlastnosti).
112. Zdejší soud předně zdůrazňuje, že zákonnost a správnost rozhodnutí stavebního úřadu o povolení zkušebního provozu ze dne 14.12.2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu, není a nemůže být předmětem přezkumu zdejšího soudu (bod 39 tohoto rozsudku). Rozhodnutí stavebního úřadu, předkládané v licenčním řízení za účelem prokázání splnění technických předpokladů, má ve vztahu k posuzované věci význam pouze v rozsahu vymezeném Ústavním soudem, a to k otázce dobré víry osoby zúčastněné na řízení ve správnost a zákonnost rozhodnutí žalovaného, pokud jí na základě předložených dokladů, včetně zmiňovaného rozhodnutí stavebního úřadu, udělil licenci.
113. Pokud jde o dokazování žádostí ze dne 26.11.2010 k návrhu žalobce, tak z něho vyplynulo, že dne 29.11.2010 podala osoba zúčastněná na řízení žádost o vydání rozhodnutí zkušební provoz stavby dle § 124 stavebního zákona s tím, že: „Důvodem naší žádosti je nastavení a ověření pracovních rozsahů střídačů (měničů) a nastavení o odzkoušení řídicího dohledového systému.“. Jak plyne ze správního spisu, osoba zúčastněná na řízení dne 16.12.2010 doložila k žádosti o udělení licence rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 14.12.2010, č.j. MD/136736/10-VŽP/330/Pu, v záhlaví označené jako „rozhodnutí povolení zkušebního provozu“. V přípisu ze dne 16.12.2010, který akcentoval ve svém vyjádření po nálezů Ústavního soudu žalobce, pak osoba zúčastněná na řízení uvedla, že předkládá žalovanému opravený dokument, protože v původním dokumentu dodaném dne 15.12.2010 byla pouze rukou opravena chyba v jednotkách instalace. Podle zdejšího soudu žalobcem tvrzené nesrovnalosti v koncipování výroků rozhodnutí stavebního úřadu, které zároveň povoluje zkušební provoz i předčasné užívání stavby (tedy toto rozhodnutí lze podřadit jak pod § 9 písm. d) tak pod § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb.), nemohou být osobě zúčastněné na řízení kladeny k tíži, tím spíše ne za situace, jak již zdůraznil i Ústavní soud, kdy takové rozhodnutí stavebního úřadu stačilo k udělení licence žalovanému.

114. Zdejší soud tedy uzavírá, že nyní posuzovaná věc se v podstatných aspektech nikterak neodlišuje od věci „FVE Tuchlovice“, kde také došlo k situaci, kdy revizní technik zařízení fyzicky revidoval a následně osvědčil jeho bezpečnost, a to v době, kdy probíhala montáž fotovoltaických panelů. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492, se podává, že revizní technik úvodní popisné pasáže revizní zprávy nejspíše opsal údaje z projektové dokumentace a uvedl, že na FVE Tuchlovice je použit určitý počet fotovoltaických panelů konkrétního typu a ty jsou spojeny do 638 kusů řetězců. Během výsledku před policií uvedl, že fotovoltaické panely nekontroloval a nezajímaly ho, neboť na ně se revize nevztahuje, kontrolovat podle něj bylo třeba až navazující rozvody. Z konstatování revizního technika, že „zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti dalšího provozu“, Nejvyšší správní soud dovodil, že se revizní technik domníval, že montáž fotovoltaických panelů nemá na bezpečnost fotovoltaické elektrárny žádný vliv. Zdejší soud na základě právě uvedeného nespátňuje v postupu revizního technika v nyní posuzované věci a ve věci „FVE Tuchlovice“ žádný podstatný rozdíl, proto nepotřeboval dokazovat revizní zprávou na FVE Tuchlovice.
115. Navzdory výše popsanému závažnému pochybení revizního technika ve věci „FVE Tuchlovice“ byl podle Nejvyššího správního soudu důvod přihlédnout k významným skutečnostem, které svědčily o existenci dobré víry držitele licence FVE Tuchlovice, tj. že nic nenasvědčovalo tomu, že státem autorizovaný revizní technik postupoval úmyslně či vědomě chybně, naopak z jeho výpovědi učiněné před policejním orgánem bylo možné usoudit, že byl přesvědčen, že fotovoltaické panely revizi nepodléhají, a proto je neučinil předmětem své kontroly. Vyhotovil revizní zprávu, v níž nijak neindikoval, že by po montáži všech fotovoltaických panelů měla následovat ještě další revizní zpráva. Jeho revizní zprávu pak žadatel o licenci na FVE Tuchlovice předložil ke své žádosti o udělení licence, přičemž nebylo dovozeno, že by se snažil zastírat, že v době revize nebyly namontovány všechny fotovoltaické panely, neboť v současně předloženém kolaudačním souhlasu bylo uvedeno, že dne 9.11.2010 byl vydán zákaz užívání stavby pro její nedokončenost, dne 29.11.2010 se konala prohlídka stavby před jejím dokončením (revize FVE Tuchlovice proběhla ve dnech 19. až 23.11.2010) a až dne 15.12.2010 byl vydán na zařízení kolaudační souhlas. Žalovaný tak mohl podle Nejvyššího správního soudu na základě dodaných podkladů jednoduše zjistit, a také zřejmě zjistil, že revize byla vykonána ještě v době, kdy FVE Tuchlovice nebyla kompletní, a přesto na to žadatele o licenci neupozornil a nevyzval jej k odstranění vad revizní zprávy a pokládal revizní zprávu za dostatečnou. *„Vada revizní zprávy byla v rozhodující míře způsobena nesprávným postupem revizního technika, který nemá původ v nedbalosti či dokonce v úmyslu obejít pravidla, ale v jeho objektivně (z dnešního pohledu zpětně viděno) chybném odborném názoru (v té době však nikoli ojedinělém), že fotovoltaických panelů se revize netýká. Nesprávnost této teze vyplynula teprve z obsáhlého dokazování třemi znaleckými posudky před Nejvyšším správním soudem, spojeného s množstvím právních úvah o závaznosti a dostupnosti pravidel obsažených v technických normách v oboru elektrevizí a provedeného až několik let poté, co se v hektické atmosféře konce roku 2010 otázka licencí řešila a podklady pro ně příslušnými revizními techniky zpracovávaly. Stěžovatelce za těchto specifických okolností nelze vytýkat, že chybu v postupu revizního technika neodhalila, a to tím spíše v situaci, kdy se ani renomované*

znalecké ústavy dodnes neshodují, zda a co bylo třeba kontrolovat ve vztahu k fotovoltaickým panelům a zda bylo možné deklarovat bezpečnost fotovoltaické elektrárny před jejich montáží....Na předmětné revizní zprávě jako na podkladu pro rozhodnutí o udělení licence se projevíly důsledky nedostatečného a nejednoznačného normativního rámce stanovícího postup pro výkon revizní činnosti, ať již šlo o závazné právní předpisy či doporučující české technické normy.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.3.2017, č.j. 2 As 313/2015-492).

116. Nelze dovozovat nedostatek dobré víry osoby zúčastněné na řízení i s přihlédnutím k tomu, že žalovaný v řízení o udělení licence neprovedl ohledání na místě a neověřoval skutečný stav, jak činil v jiných případech, v nichž měl pochybnosti po předložení rozhodnutí stavebních úřadů o povolení zkušebního provozu či předčasného užívání stavby ve smyslu § 9 písm. d) tak pod § 9 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb. (a nikoli kupř. kolaudačního souhlasu). Nelze osobě zúčastněné na řízení klást k tíži, že v licenčním řízení předložila revizní zprávu, jež byla vyhotovena na základě revize, která nezahrnovala i kontrolu osazených fotovoltaických panelů, za situace, kdy bylo prokázáno, že zařízení bylo ke dni 14.12.2010 v takovém stavu, že bylo možno povolit jeho zkušební provoz, a ke dni 23.12.2010 bylo možno zdroj provozovat paralelně s distribuční sítí (bod 94 tohoto rozsudku). Na právě uvedeném nic nemohlo změnit ani dokazování protokolem o komplexních zkouškách výroby ze dne 21.1.2011 označeným razítky osoby zúčastněné na řízení jako objednatele, SKANSKA jako zhotovitele a LUMEN ENERGETICKÝ DEVELOPLMENT, který dokládá provedení komplexních zkoušek s tím, že po ukončení komplexních zkoušek přejde FVE do nepřetržitého režimu. Komplexní zkoušky byly ukončeny se závěrem, že výroba je ke dni 21.1.2011 schopna trvalého provozu. Obsah tohoto dokumentu zapadá do již zjištěných skutečností, tj. že dne 25.1.2011 proběhla závěrečná kontrolní prohlídka stavby FVE Jeníkov ze strany stavebního úřadu se závěrem, že zkušební provoz výroby fotovoltaické energie proběhl bez závad a lze jej předat do užívání, přičemž téhož dne byl na stavbu vydán kolaudační souhlas (bod 92 tohoto rozsudku). Pokud byla osoba zúčastněná na řízení v průběhu výstavby informována zhotovitelem stavby o změně počtu a typu fotovoltaických panelů, ani z toho nelze dovozovat, že by si byla vědoma vady postupu revizního technika.
117. Zdejší soud proto k žalobní námitce poukazuje na vady postupu revizního technika, jež se materializovaly v revizní zprávě, uzavírá, že tato vada za situace, kdy nebyla vyvrácena dobrá víra osoby zúčastněné na řízení ve správnost předkládaných dokladů k žádosti o udělení licence, nemůže být důvodem, pro který by měl rozhodnutí o udělení licence ani po doplněném dokazování zrušit.
118. S ohledem na výše uvedené zdejší soud žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

119. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanovili tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zdejší soud ve věci rozhodoval opakovaně, tudíž rozhodoval komplexně

jak o nákladech vzniklých v řízení před zdejší soudem, tak o nákladech, které vznikly v řízení o kasačních stížnostech (§ 110 odst. 3 s.ř.s.). Tyto náklady přitom tvoří jediný celek a soud o jejich náhradě rozhoduje jediným výrokem vycházejícím z § 60 s.ř.s.

120. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to by formálně mohlo náležet žalovanému, ten však náhradu nákladů nepožadoval a ani mu žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto zdejší soud rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
121. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak o nákladech soud rozhodl tak, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. dubna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu

